

Krajan

Informator krajevne skupnosti Mirna • letnik IX. • št. 2/2004 • julij 2004 • Izhaja po potrebi

Pod taktirko Staneta Pečka je zaigrala glasbena skupina Tihožitje iz Metlike, z njimi pa so zapele tudi ženske »njegovega« zhora.

Govor predsednika sveta KS Mirna na svečani akademiji ob praznovanju krajevnega praznika

»Tu rod je moj, tu moj je kraj, tu živel rad bi vekomaj,« je zapisal Simon Gregorčič in tako čutimo tudi Mirnčani, ki nam ni vseeno, kakšna je in bo naša Mirna.

Spoštovane gospe in gospodje, tovarišice in tovariši, borke in borci, krajanke in krajani, spoštovana županja občine Trebnje gospa Marica Škoda, spoštovani gostitelj doktor Marko Marin, spoštovani občinski in krajevni svetniki, dobitniki priznanj, nastopajoči in vsi prisotni. Tudi letošnje leto smo se zbrali, da obeležimo naše 50. praznovanje krajevnega praznika, ki ga praznujemo na dan tragičnih dogodkov izpred šestdesetih let, vsakega 6. junija. Delegacija sveta krajevnih skupnosti Mirna je skupaj z delegacijo KO ZZB NOV Mirna položila venec k spominskemu obeležju umorjenima zakoncema Kolenc.

Kako hitro je leto naokoli in ko se človek ozre nazaj, se vpraša, kaj sploh je postoril v tako kratkem času enega leta. Toda eno leto ima vedno štiri letne čase in v vsakem obdobju se je na Mirni marsikaj dogajalo. Bil je čas za gradbena in komunalna

Petdeseti krajevni praznik Mirne

Najuspešnejši strelci lovskih družin mirnskega bazena. Tekmo smo organizirali v počastitev krajevnega praznika Mirne, 6. junija 2004.

Prijateljsko srečanje balinark in balinarjev DU Krim Ljubljana in balinarjev DU Mirna.

Start skupine članov. 8-kilometrsko progo so »odrolkali« v slabih sedemnajstih minutah! Najhitrejši je bil Mitja Oranič (Trifox Tržič).

- 6. JUNIJ - KRAJEVNI PRAZNIK MIRNE

Devet let po koncu druge svetovne vojne, leta 1954, je tedanja »vlada« občine Mirna proglasila

6. junij za občinski (kasneje krajevni) praznik.

Odločitev ni bila brez osnove:

☉ 6. junija 1942

je bil izveden z grškega Gradec pri Sv. Heleni napad na italijanski vojaški vlak.

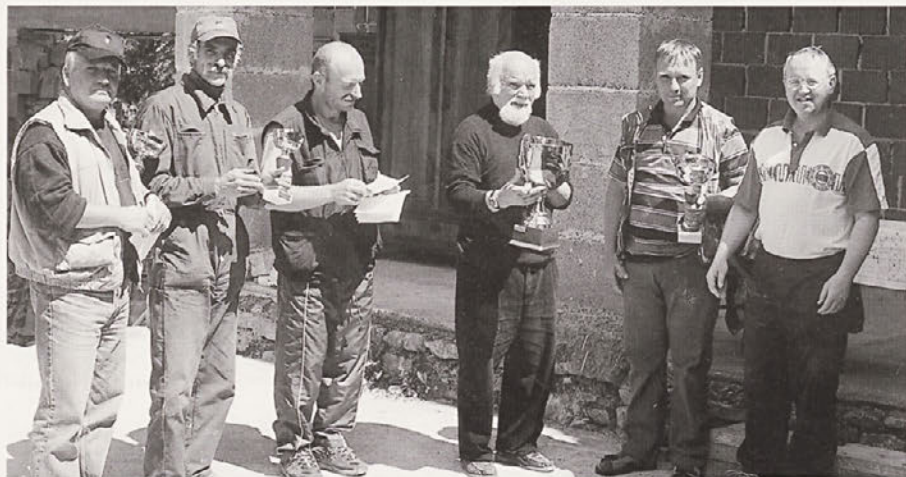
☉ 6. junija 1944

sta bila zverinsko ubita gostilničar Janko Kolenc in njegova žena Jožefa.

☉ 6. junija 1942

so ujeli šolskega upravitelja Franca Lunačka in ga dva dni kasneje ubili na Pušcavi. Nekaj dni pred tem so zverinsko ubili tudi ženo postajonačelnika Bedenikoviča.

V spomin na tragične dogodke je tudi kasnejše vodstvo krajevnih skupnosti Mirna 6. junij oznanilo kot praznik krajevnih skupnosti Mirna.

Na mirnskem gradu je dr. Marko Marin skupaj s predsednikom KS Mirna Dušanom Skerbišem podelil pokal »Speča lepota« najuspešnejšemu tekmovalcu – ribiču, prvemu tudi lani, Srečku Sitarju (drugi z desne).

Delegacija sveta krajevnih skupnosti Mirna je skupaj z delegacijo KO ZZB NOV Mirna položila venec k spominskemu obeležju umorjenima zakoncema Kolenc.

Najboljšim v badmintonu so podelili medalje

Dobitniki priznanja KS Mirna: Tone Krnc ...

... in Gasilsko društvo Ševnice. Priznanje je prevzel predsednik GD Janez Sladič

Dana Mirna (priznanje je prevzel Jože Pravne) ...

dela, ki so se v okviru načrtovanih in finančnih zmoglosti tudi izvajala, bil je čas za kulturne in športne prireditve, ki so se uspešno organizirale, bil je čas velikih in malih pridobitev na Mirni, pa vendar lahko rečemo, da nismo naredili vsega, kar smo načrtovali. Užaljeni smo, ker še vedno nimamo lekarne na Mirni, ker se prepočasi sprejema prostorska zasnova Mirne z možnostjo novogradenj, ker se prepočasi premikajo spremembe »na in ob« cestah, ker so zastala dela na rekreacijsko bazenskem kompleksu pod mirnskimi gradom, ker nam propada kulturna dediščina, ker želimo lepšo in razvitejšo Mirno. In zato ni dovolj le delo svetnikov krajevnih skupnosti Mirna, za lepšo in bolj urejeno Mirno se moramo potruditi vsi, ki domujemo na območju naše krajevnih skupnosti. Vprašajmo tudi sebe, ali smo dovolj naredili za svoj kraj, ali smo sploh kaj naredili, pobrali pločevinko ob cesti, se udeležili dramske predstave, odšli pogledat trud mladih športnikov, podarili tisočaka za obnovo gradu ali drugo humanitarno organizacijo, poskrbeli za lepše bivanje na Mirni. Pravi, da se mlajši zgledujejo po starejših in potem jih ne kritizirajmo, saj so naše ogledalo, in dobro se pogledmo v ogledalu, pa bomo videli vse tisto, česar nismo naredili, pa bi bilo dobro, da bi postorili in s tem sebe duhovno obogatili, kraju pa dali iskrico, ki se lahko spremeni v plamen lepšega in boljšega življenja na Mirni. Naše aktivnosti so lahko tako prepoznavne v delu v društvih, obiskih javnih prireditev, udeležbi na prostovoljnih humanitarnih akcijah, tudi udeležbah na volitvah, pri delu v podjetju ali pri skrbi za lastno in širše okolje.

V preteklem letu smo na Mirni pridobili dolgo pričakovano osnovno šolo s prizidkom nove in moderne športne dvorane, v kateri smo že organizirali največja mednarodna tekmovanja in med drugim tudi enega od dvanajstih kvalifikacijskih turnirjev za letne olimpijske igre v Atenah. V novih učilnicah mladi Mirnčani z večjim veseljem spoznavajo obvezno učno snov, kvalitetnejše prostore so pridobili učitelji, za ljubitelje knjig je v šolskih prostorih moderna knjižnica in tu so še drugi prepotrebni prostori za potrebe šole in društev v kraju. Urejena šolska okolica naj ostane neokrnjena, izpeljati pa moramo projekt varne poti od mostu na Mirni do zdravstvenega doma. Grad Speča lepota se nam z neusahljivo voljo dr. Marka Marina kaže v vedno lepši podobi. Vaščani Ševnice, Gorenje vasi, Zagorice in Škrjanč se veselo vozijo po novo preplasteni asfaltni cesti od Gomile proti Ševnici, tudi vseh drugih metrov asfalta v samem kraju smo veselili. Pozimi smo se varno vozili, v prostem času prebirali glasilo Krajcan, se jezili nad neurejenostjo prečiščevanja odpadkov in marsikaj drugega se je dogajalo na Mirni. Omeniti moram še problematiko, ki se bo v kraju stopnjevala na področju vodooskrbe in tukaj so sredstva krajevnih skupnosti veliko premajhna; zopet bomo morali odpirati občinska in mnoga druga vrata, da bomo lahko s skupnimi sredstvi kos zahtevnim projektom vodooskrbe, ki jih bomo morali izpeljati, kajti voda je vir življenja in življenje je smisel bivanja in naše bivanje je in bo vezano na naš kraj, kraj Mirna.

Še bi lahko našteval, kaj smo naredili in česa nismo, kaj si želimo in kaj pričakujemo, toda v življenju je pač tako, da za vsakim delom stoji posameznik, za posameznikom skupina ali organizacija, zato v krajevni skupnosti vsako leto podelimo tudi priznanja najzaslužnejšim krajanom, društvom ali organizacijam za njihov prispevek pri razvoju kraja. Z letošnjimi dobitniki se boste seznanili po pozdravnem nagovoru člana glavnega odbora KO ZZB NOV Mirna tovarišem Ladom Kocjanom, ki bo spregovoril še o enem jubileju, ki smo mu bili priča na Mirni: ustanovitvi tretjega bataljona VDV pred šestdesetimi leti v Volčjih Njivah.

Hvala, ker ste mi prisluhnili in čestitam vam ob krajevnem prazniku, čestitam tudi vsem dobitnikom priznanj in se zahvaljujem nastopajočim.

IZ DELA SVETA KS IN NJENIH ORGANOV

4. redna seja sveta KS Mirna,

ki je bila 28. 04. 2004 ob 19. uri v prostorih KS Mirna

Dnevni red:

1. Pregled zapisnika 3. seje;
2. Praznovanje krajevnega praznika (Skerbiš);
3. Delo komisije za komunalno, cestno in ostalo infrastrukturo (Bračko);
4. Poročilo o delu komisije za vračanje v telefonijo (Mandelj);
5. Vprašanja, prošnje.

Opravičila sta se M. Novak in M. Škufca, manjkal pa je še V. Kolenc.

ad. 1. Na zapisnik ni bilo pripomb.

ad. 2. Za naslednjo sejo pripravimo predloge za dobitnike priznanj KS 2004.

Praznovanje bomo omejili na krajši čas, predvidoma pa naj bi potekalo po naslednjem redu:

- 29. 05. bo mladinsko državno prvenstvo v badmintonu;
- 30. 05. bo tekmovanje ribičev za pokal Speča lepota;
- 05. 06. organiziramo osrednjo proslavo na gradu ob 20.30;
- Druge prireditve se uskladijo z našim koledarjem.

Organizacijo gorske motoristične dirke je potrebno razčistiti z AMD. Skličemo sestanek s predstavniki AMD, od članov sveta KS Mirna pa se ga udeležijo Skerbiš, Bračko, Škufca, Borštnar in Kolenc.

ad. 3. J. Bračko je poročal o ugotovitvah komisije. Katera dela bomo lahko realizirali v letošnjem letu, bo jasno po 15. 05., ko bodo začela prihajati finančna sredstva.

ad. 4. J. Mandelj je strnil ugotovitve občinske komisije, ki se je sestala že petkrat. Občina, ki je sicer nosilec posla, pomaga le administrativno. Vse dokumente mora pripraviti KS. Telekom je sporočil, da nima seznamov graditeljev telefonije.

Sklenili smo, da ponovno preiščemo arhiv.

ad. 5. Reševali smo prošnje društev in posameznikov.

5. redna seja sveta KS Mirna,

ki je bila 20. 05. 2004 ob 19. uri v prostorih KS Mirna

Odsotni: J. Bračko, V. Kolenc S. Jakoš, ki so se opravičili, M. Novak in F. Štepec

Dnevni red:

1. Pregled zapisnika prejšnje seje;
2. Praznovanje krajevnega praznika;
3. Oblikovanje utemeljitev za dobitnike priznanj KS;
4. Aktualnosti.

Predsednik je pojasnil, da dobimo 01. 06. prva sredstva iz naslova stavbnih zemljišč, nato pa se bomo lotili komunalnih del po dogovorjenem vrstnem redu. Prednost imajo nerealizirana dela iz preteklega leta, seveda pa je treba najprej poravnati že nastale obveznosti.

Na DARS pošljemo dopis, da smo nezadovoljni z vzdrževanjem cest, prav tako tudi občini. Zadolžena sta Skerbiš, Bračko.

Deponija Globoko bo obremenila naše ceste, zato bomo zahtevali sanacijo cestišč in njihovo varnost, prav tako pa tudi izgradnjo javne razsvetljave.

ad. 2. Program praznovanja krajevnega praznika se nekoliko spremeni:

- 4. 6. bo ob 20. uri svečana akademija na gradu
- ob 19. uri svečanost borcev ob spominski plošči na Kolenčevi hiši
- ob 15. uri bo tek na rokah v Zabrdju

Za organizacijo motoristične dirke so dosedanja organizatorji postavili previsoke zahteve. Za naprej se bomo poskušali dogovoriti, da bi bil nosilec dirke spet AMD Trebnje.

ad. 3. Priznanja KS prejmejo letos:

1. PGD Ševnica - za delo z mladimi
2. DANA - ki je ves čas živela s krajem
3. Tone Krnc - za nesebično dolgoletno delo pri akcijah (Partizan...)

ad. 4.

Izveček poročila Komune o pokopališki in pogrebni dejavnosti objavimo v Krajanu.

Obpravnavali smo prošnje društev in posameznikov.

6. redna seja sveta KS Mirna,

ki je bila 21. 06. 2004 ob 19. uri v prostorih KS Mirna

Prisotni: M. Novak, F. Štepec, A. Kirm, J. Mandelj, M. Jevševar, D. Skerbiš in B. Kraljevski.

Opravičili so se: S. Jakoš, I. Zaplotnik, J. Bračko in V. Kolenc.

Dnevni red:

1. Pregled sklepov zadnje seje;
2. Analiza praznovanja krajevnega praznika;
3. Telefonija - delo občinske komisije;
4. Ureditev kopališča;
5. Finančno poročilo za mesec april in maj 2004;
6. Prošnje.

ad. 1. Zapisnik smo potrdili brez pripomb.

ad. 2. Praznovanje krajevnega praznika je potekalo po načrtovanem programu.

Odmevno je bilo tekmovanje na rokah v Zabrdju, kvaliteten pa je bil tudi program na gradu.

ad. 3. Rok za oddajo dokumentacije je podaljšan do jeseni, vendar je ta čas namenjen predvsem krajevnim skupnostim, da uredijo potrebne dokumente.

Oddali smo ponovno vlogo v Novo mesto in v Ljubljano, da bi iz arhiva pridobili manjkajočo dokumentacijo.

ad. 4. Študentje so opravili udarniško očiščevalno akcijo.

Na občini so namenska sredstva za ureditev bazena. Ker je delo obstalo, bomo v torek, 29. 06. sklicali sestanek s predstavniki občine, Komune, Projektiivnega ateljeja iz Ljubljane in Vodnega gospodarskega podjetja Novo mesto in drugimi, svet pa bodo zastopali: Skerbiš, Bračko in Mandelj.

ad. 5. Na finančno poročilo ni bilo pripomb.

ad. 6. Organiziramo sestanek s Komunalo Trebnje, ki mora nujno zastopati naše interese, zahteve in potrebe. Pogovoriti se moramo o razširitvi pokopališča, pluzenju, čiščenju, odvozu smeti, čistilni napravi in gradnji kanalizacije.

Poziv za pridobitev vodne pravice za rabo vode za lastno oskrbo s pitno vodo objavimo v Krajanu, krajšo razlago pa pripravi J. Mandelj.

Obpravnavali smo še druge prošnje društev in posameznikov.

Ob fasadi hiše Kramarjevih (nasproti firme Prevent) je letos prekrasno cvetel okrasni srobot, na katerega je bila gospodinja Rezka zelo ponosna. Upravičeno! Ko bi le bilo na fasadah mirnskih hiš več cvetja... Kraj bi bil prijaznejši.

Pokopališka dejavnost

Seznam pokopov na pokopališču Mirna:
V letu 2003 (oktober, november, december):

1. Vidrih Justina, Spomeniška ulica 4, Mirna
2. Kolenc Anton, Zabrdje 11, Mirna
3. Mišmaš Ana, Cigaletova 1, Ljubljana
4. Pungerčar Marija, Spomeniška ulica 17, Mirna
5. Gregorčič Božidar, Pod Radovnico 5, Mirna
6. Novak Franc, Zapuže 14, Mirna

V letu 2004 (januar – maj):

1. Šetina Marija, Dol. Kronovo 3, Šmarješke Toplice
2. Berce Lidija, Mirna
3. Petje Alojz, Gorenja vas, Mirna
4. Krištof Božidar, Spomeniška 18, Mirna
5. Možina Florjana, Stan 17, Mirna
6. Strajnar Felix, Trbinc 6, Mirna
7. Štefančič Matej, Jamska 5, Mirna
8. Škrajnar Marija, Podlog 9, Mirna
9. Ilnikar Miroslav, Sajenice, Mirna
10. Višček Franc, Stara Gora 21, Mirna
11. Matekelj Joži, Zagorica 4, Mirna

Predlog plana širitve pokopališča:

Izdelan je bil predlog rešitve. Naš predlog je, da se popolni prostor na obstoječem delu pokopališča (po izdelani skici – ločen tudi prostor za žarne grobove).

Cena za uporabo mrliške vežice:

Cena za uporabo mrliške vežice se zaračunava v skladu z našim veljavnim cenikom za vse mrliške vežice, ki jih imamo mi v upravljanju, enako, ne glede na oddaljenost.

V ceni so zajeti naslednji stroški:

- uporaba vežice dnevno
- dekoracija
- razsvetljava
- stroški dezinfekcije
- čiščenje vežice (1x tedensko ne glede ali je vežica bila v uporabi, v času, ko leži pokojnik vsako jutro pred odpiranjem vežice in po končani uporabi generalno čiščenje)
- zapiranje in odpiranje mrliške vežice – dežurstvo
- druga dela čiščenje pomožnih prostorov
- ogrevanje prostorov v zimskem času
- nameščanje osmrtnic
- urejanje okolice (pometanje, odmetavanje snega, urejanje hortikulture)

Komunala Trebnje

Vračanje vlaganj v telekomunikacijsko omrežje

Občinska komisija za vračilo vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje, v kateri sodeluje tudi predstavnik naše krajevne skupnosti, je do sedaj opravila prvi del naloge v zvezi z vračilom vlaganj v javne telekomunikacije. Krajevna skupnost je aktivno sodelovala v postopku priprave dokumentov, ki jih je bilo potrebno posredovati občini, da je lahko v predpisanem roku podala pisni zahtevek za vračilo vlaganj na Državno pravobranilstvo.

V krajevni skupnosti so bili izvedeni vsi potrebni postopki, kot jih naloga zakon. Pri pripravi dokumentacije, ki jo je bilo potrebno do predpisane roka posredovati občini, oziroma pravobranilstvu, je bila največja težava pri iskanju in zbiranju pogodb, ki so bile za izgradnjo javnega telefonskega omrežja in centrale sklenjene med Krajevno skupnostjo in takratnim PTT podjetjem in so podlaga za vračilo vlaganj. V arhivu krajevne skupnosti ni bilo moč najti nobene

pogodbe, obračunske dokumentacije ali kakršenkoli dokument, ki bi bil podpisan s strani krajevne skupnosti in PTT podjetjem, kar lahko pomeni, da ne bomo upravičeni do vračila vlaganj.

Iz razpoložljivih seznamov, ki so jih podali predsedniki takratnih vaških gradbenih odborov in iz vlog prispelih zahtevkov posameznih občanov, se je do sedaj ugotovilo, da je v omrežje vlagalo 564 občanov. Zahtevek za vračilo vlaganj je podalo 383 občanov, od tega 19, ki so pogodbo sklenili direktno s PTT podjetjem. Ti občani vlagajo svoj zahtevek za vračilo direktno na državno pravobranilstvo.

Kljub temu, da ne razpolagamo z vsemi potrebnimi dokumenti, smo vložili zahtevek za vračilo vlaganj. Glede na to, da je vlada podaljšala rok za dopolnitev zahtevkov, bomo skušali v tem času še pridobiti ustrezno dokumentacijo.

Jože Mandelj

Novosti na področju upravnih zadev prometa po 1. 5. 2004

Vse lastnike motornih vozil obveščamo, da so po 1. 5. 2004, ko je Republika Slovenija vstopila v Evropsko unijo, pričele veljati na področju upravnih zadev prometa naslednje novosti:

REGISTRSKÉ TABLICE

Registrske tablice so opremljene s predpisanim EU logo-znakom zlato rumene barve na modri podlagi, ki vsebuje razpoznavni znak Republike Slovenije in znak EU (dvanaest zvezdic). Nekoliko so spremenjene oblike in dimenzije pisav.

1. Izdaja novih registrskih tablic, ko želi stranka obdržati **obstoječe registrske oznake**

Na vlogo stranke se bodo izdale nove registrske tablice z enako registrsko oznako.

Stroški izdaje teh tablic trenutno zajemajo:

- upravno takso za vlogo v znesku 850.00 SIT;
- ceno registrskih tablic za par v znesku 4.300.00 SIT.
- upravno takso za vlogo v znesku 850.00 SIT;
- ceno registrskih tablic za par v znesku 4.300.00 SIT.

V tem primeru stranka dobi registrske tablice v roku 10 dni po oddaji vloge in po predhodnem vračilu starih registrskih tablic.

2. Izdaja novih registrskih tablic, ko stranka želi **nove registrske oznake**

Na vlogo stranke se bodo izdale nove registrske tablice z novo registrsko oznako in novo prometno dovoljenje.

Stroški izdaje teh tablic in prometnega dovoljenja zajemajo:

- upravno takso za vlogo v znesku 850.00 SIT;
- upravno takso za izdajo prometnega dovoljenja v znesku 2.550.00 SIT in
- ceno registrskih tablic za par v znesku 4.100.00 SIT.

Stranka dobi v tem primeru registrske tablice ob oddaji vloge po predhodnem vračilu starih registrskih tablic.

PROMETNA DOVOLJENJA

Z uveljavitvijo sprememb in dopolnitev Pravilnika o registraciji motornih in priklopnih vozil, to je s 1. 5. 2004, se za vsa vozila, ki bodo v Republiki Sloveniji prvič registrirana po 1. 5. 2004, izdaja nova prometna dovoljenja na novem EU obrazcu.

Ob tem posebej opozarjamo, da bodo vsa že izdana prometna dovoljenja ostala v veljavi tudi po polnopravnem članstvu Republike Slovenije v Evropski uniji in se bodo izdajala na novem EU obrazcu le v primeru sprememb lastništva vozila, sprememb registrske oznake ali drugih sprememb podatkov o vozilu.

KRAJAN - Glasilo KS Mirna

Izdajatelj: KS Mirna

Glavni urednik: Dušan Zakrajšek

Odgovorni urednik: Dušan Skerbiš

Prelom: Špes, NM

Tisk: Kopo d.o.o., Mirna

Naklada: 1200 izvodov

Glasilo izhaja po potrebi

Informacija o zamenjavi osebnih dokumentov

V zvezi s pogosto zastavljenimi vprašanji, ki se nanašajo na zamenjavo osebnih dokumentov po vstopu Republike Slovenije v EU, to je po 1. maju 2004 dajemo nekaj pomembnejših pojasnil:

OSEBNA IZKAZNICA

Osebnih izkaznic po vstopu Republike Slovenije v EU ne bo potrebno menjati, bo pa po tem datumu slovenskim državljanom z veljavno osebo izkaznico omogočen vstop in prebivanje do 90 dni v vseh državah članicah Evropske unije in Evropskega gospodarskega prostora (Islandija, Norveška, Švica in Liechtenstein).

Prav tako bo mogoče na podlagi bilateralne pogodbe z osebno izkaznico še naprej potovati v Republiko Hrvaško.

POTNI LIST

Zaradi vstopa Slovenije v EU se že izdani potni listi ne bodo menjali, pač pa bodo veljali za ce-

lotno obdobje njihove veljavnosti.

Po vstopu v EU pa bo potni list malenkostno spremenjen in dopolnjen, vendar ne takoj s 1. majem 2004, temveč šele po spremembi Resolucije o enotnem formatu potnega lista.

Potne liste bodo morale ustrezno dopolniti in spremeniti vse države članice EU (v kazalu bodo rubrike navedene v vseh jezikih EU, tudi v slovenščini).

BIOMETRIJA NA POTNEM LISTU

Slovenija je ena od 27 držav, ki so jim ZDA pred časom omogočile, da njihovi državljani za obisk ZDA do 90 dni ne potrebujejo vizuma, nedavno pa so ZDA 26. oktober 2004 določile za rok, ko bodo morale te države začeti izdajati potne liste z biometričnimi identifikacijskimi podatki. Ameriška zahteva ne pomeni, da bo treba že izdane slovenske potne liste zamenjati, pač pa bodo ostali v veljavi vse do izteka njihove veljavnosti.

VOZNIŠKA DOVOLJENJA

1. Izdaja voznških dovoljenj na enotnem obrazcu

Eno leto po polnopravnem članstvu Republike Slovenije v Evropski Uniji se bodo pričela izdajati voznška dovoljenja na enotnem obrazcu, ki bo temeljil na modelu Evropske unije. Enotni obrazec voznškega dovoljenja bo določil poseben podzakonski predpis, vendar začetek njegove izdaje ne bo pomenil tudi začetka obvezne zamenjave voznških dovoljenj, izdanih na sedanjem obrazcu, ker bodo le-ta ostala v veljavi.

2. Medsebojno priznavanje voznških dovoljenj in zamenjava voznških dovoljenj, izdanih v drugih državah, članicah Evropske unije

Vozniška dovoljenja, ki jih izdajajo države članice Evropske Unije se medsebojno priznavajo. Z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v EU bo Republika Slovenija imetnikom veljavnih voznških dovoljenj druge države članice EU, ki bodo stalno ali začasno prebivali v Republiki Sloveniji, na njihovo zahtevo zamenjala voznško dovoljenje za slovensko voznško dovoljenje in sicer za tiste kategorije vozil, ki jih smejo imetniki voziti na podlagi voznškega dovoljenja, katerega zamenjavo bodo zahtevali.

Takim osebam se bo voznško dovoljenje zamenjalo brez opravljanja voznškega izpita in brez

predložitve dokazila o duševni in telesni zmožnosti za vožnjo vozil.

Za imetnike voznških dovoljenj, ki niso izdani s strani držav članic EU pa bo ob zamenjavi tujega veljavnega voznškega dovoljenja za slovensko voznško dovoljenje še naprej veljal 135. člen Zakona o varnosti cestnega prometa, ki določa pogoje, pod katerimi se lahko zamenja tuje voznško dovoljenje za slovensko voznško dovoljenje.

Natančnejša pojasnila in informacije v zvezi z novostmi na področju upravnih zadev prometa po 1. 5. 2004 boste dobili v pritličju poslovne stavbe, Goliev trg 5, Trebnje, na **Oddelku za upravne notranje zadeve Upravne enote Trebnje, soba št. 35, kontaktne osebe so: Kužnik Silva, Platiše Berta in Kos Andreja ali na tel. št. 07-3482-252**

UPRAVNA ENOTA TREBNJE

Po tem roku bodo tako slovenski državljani s starimi potnimi listi, izdanimi pred 26. oktobrom 2004, še vedno potovali v ZDA brez vizuma, vendar pa bo morala biti Slovenija do tega roka pripravljena na izdajanje biometričnih potnih listov.

PREPUSTNICE

Po 1. maju 2004 bo mejna kontrola na notranjih mejah EU z Italijo, Avstrijo in Madžarsko še vedno obstajala. Mejna kontrola se bo ohranila tako dolgo, dokler ne bo Slovenija polnopravno pristopila k schengenskem sporazumu, predvidoma konec leta 2006. To pomeni, da bo za prehod meje še vedno potrebno imeti ustrezne potovalne dokumente, torej osebno izkaznico ali potni list. Tudi način prehajanja meje z Republiko Hrvaško po 1. maju 2004 ne bo spremenjen.

UPRAVNA ENOTA TREBNJE

Obvestilo vsem strankam upravne enote Trebnje

Obveščamo vse stranke, da od 28. aprila 2004 dalje uradne ure na Upravni enoti Trebnje (tudi po telefonu) potekajo po sledenjem urniku:

PONEDELJEK	8.00–12.00 in 13.00–15.00
SREDA	8.00–12.00 in 13.00–17.00
PETEK	8.00–13.00

V krajevnih uradnih velja naslednji raspored uradnih ur:

DOBRNIČ

SREDA:	8.00 – 12.00
--------	--------------

VELIKI GABER

SREDA:	13.00 – 17.00
--------	---------------

MOKRONOG

SREDA:	8.00 – 11.00 in 12.00 – 15.00
ČETRTEK:	13.00 – 15.00

TREBELNO

PETEK:	8.00 – 13.00
--------	--------------

MIRNA

PONEDELJEK:	8.00 – 12.00
ČETRTEK:	8.00 – 12.00

ŠENTRUPERT

PONEDELJEK:	8.00 – 12.00 in 13.00 – 15.00
-------------	-------------------------------

UPRAVNA ENOTA TREBNJE

Poziv imetnikom zajetja vode iz naravnih virov

Ministrstvo za okolje, prostor in energijo je pisno pozvalo občine, da obvestijo uporabnike zajetij vode iz naravnih virov, da si po Zakonu o vodah pridobijo vodno pravico na podlagi vodnega dovoljenja za rabo vode za lastno oskrbo s pitno vodo. Imetniki zajetij, tako fizične, pravne osebe ali skupnosti, so dolžni po Zakonu o vodah zaprositi na Ministrstvu za okolje, prostor in energijo za vodno dovoljenje najkasneje do 10. avgusta 2004. Imetnikom zajetij, ki oskrbujejo z vodo le lastno gospodinjstvo, bo vodna pravica dodeljena brezplačno.

Ministrstvo naproša imetnike zajetij, da čim prej vložijo zahtevek za izdajo vodnega dovoljenja na predpisanem obrazcu. Obrazec vloge je na razpolago tudi v pisarni krajevnih skupnosti Mirna v času uradnih ur.

Jože Mandelj

Bela knjiga ali razprava o zdravstveni reformi

4. maja smo imeli na Mirni predstavitev zdravstvene reforme in razpravo o njej. Reformo nam je predstavil mag. dr. Franc Žnidaršič, državni sekretar na ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve. Problematika nam je bila razložena na poljuden način. Vsebinsko zdravstvene reforme smo spoznali v strnjeni obliki, tako, da so bili najprej predstavljeni temelji, izhodišča in cilji zdravstvene reforme (v nadaljevanju ZR). Stališča k ponujenim rešitvam smo slišali z razlago in celo vrsto primerov, ki so dopolnjevali predstavljeno. Zaradi izredno obsežne vsebine ZR le-te ni bilo mogoče v kratkem času posredovati v celoti, zato bomo v zgoščenih obliki našli samo tiste neposredne misli, ki so se oblikovale tudi že v prejšnjih številnih razpravah o ZPR po vsej državi.

BELA KNJIGA – vsebina

- bela knjiga dobro povzema sedanje stanje (nakopičeni problemi in slabosti),
- temelji, na katerih stoji reforma, so pravi (pravičnost, dostopnost, itd.),
- cilji do dobri (pravičnost pri financiranju, razporejanje na posameznega bolnika, večja dostopnost, kakovost, učinkovitost in preventiva),
- niso dovolj obdelana področja za zozdravstva, zdravstvene mreže, lekarni...,
- ni obdelano zasebno delo, njegove dobre in slabe plati,
- manjkajo stališča do dela »na črno« (dopoldan v javnem zavodu – popoldan v svoji »ambulan- ti«...),
- premije prostovoljnega zavarovanja v odstotkih predvidevajo večjo obremenitev upokojencev kot delavcev,
- v sistemu je preveč neplačnikov prispevkov,
- izhodišča potrebnih sprememb so prava, načini za doseg ciljev na nedorečeni,
- mnogim se zdijo cilji neuresničljivi, skrb zbujajo ne-soglasje nekaterih zdravnikov,
- mnogi ne verjamejo v uspeh.

MANJKA SEDMI CILJ: VARUH BOLNIKOV PRAVIC

- stališča do ponujenih rešitev
- velika večina prisotnih na razpravah podpira ukinitve dosedanjega prostovoljnega zavarovanja,
- velika večina podpira nadzor nad porabo sredstev,
- terja se večja odgovornost vodilnih,
- nadzor nad delom v zdravstvu ne sme biti samo notranji,
- do izračuna povečanih prispevkov so stališča od-klonilna,
- pozdravljamo odprtje Medicinske fakultete v Ma-riboru,
- pozitiven je odnos do sicer pozno poudarjene nuj- po preventivi,
- **nujna so prizadevanja za dvig kakovosti, pri čemer ob strokovnosti ne bi smeli zanemariti pravočas- nosti in primernega odnosa do zavarovancev,**
- nujno je (do)šolanje vodilnih kadrov in bolj stimu- lativno nagrajevanje...
- v razpravah so se oblikovali naslednji predlogi, pričakovanja in zahteve:
- reformo je treba odločeno podpirati,

- obstoječe e prostovoljno zavarovanje je potreb- no ukiniti,
- zagotoviti je treba enako obremenitev (v odstot- kih) za vse,
- zagotoviti je treba plačevanje prispevkov od do- hodkov vseh vrst,
- vsa plačana sredstva – tudi neposredna plačila – morajo ostati olajšava,
- dodelati je treba predvsem mrežo osnovnega zdravstva,
- ohraniti moramo zdravstvene domove,
- nepotrebne bolnišnične enote je potrebno čimprej spremeniti v negovalne bolnišnice,
- ohraniti je treba zdravstveno nego v domovih za starejše,
- zagotoviti je treba plačevanje prispevkov,
- več poudarka timskega dela,
- povsod moramo zagotoviti spoštovanje delov- nega časa in prisotnost na delu,
- zagotoviti je treba zdravljenje in nego na domu, ter okrepiti patronažo,
- v Ljubljani je treba poskrbeti za regijsko (mest- no) bolnišnico,
- nekatera zdravila je treba uvrstiti na »pozitivno« listo,
- zagotoviti moramo nadzor nad porabo sredstev – takoj odstaviti vsakogar, ki se je pri tem kom- prometiral! (NA VODILNIH DELOVNIH MESTIH),
- opredeliti je treba prioritete in jih tudi uresničevati,
- pridobiti je treba soglasje izvajalcev in ukrepati s sankcijami proti kršiteljem,
- čimprej je treba izdelati standarde kakovosti,
- potrebno je drugačno nagrajevanje, lenuhom manj, pridnim več
- določiti višje prispevke za t. i. nevarne športe in ri- zično obnašanje ljudi,
- »košarico« zagotovljenih pravic moramo oprede- liti v zakonu,
- čimprej je treba ustanoviti šolo javnega zdravstva,
- čimprej, vendar premišljeno je treba spremeniti ustrezno zakonodajo,
- odpraviti je treba zastarele modele vodenja in pri- vilegije,
- zdravniki, ki se upirajo nujnim spremembam, ne smejo več delati,
- dobri zdravniki (in takih je veliko), bodo reformo zanesljivo podpri,

Mag. dr. Franc Žnidaršič – razlagalec vsebine Bele knjige.

• z zakonom je treba zagotoviti va- ruha bolnikovih pra- vic.

Mag. dr. Franc Žnidaršič je o refor- mi govoril tudi v Izo- li, Novi Gorici, Tolmi- nu, Podpeči, Nove- mu mestu, Maribor- u, Lendavi, Sloven- ski Bistrici, Žalcu in še v mnogih drugih mestih, ker mu je kot državnemu se-

ketarju in zdravniku s 35 let delovne dobe pozna- na problematika bolnikov, kot zdravstvenega oseb- ja. Mnenja je, da je na podeželju še vedno prema- lo zdravnikov, vendar kljub temu dolgega čakanja na osnovno zdravstvo ni. Pomembno se mu zdi, da je širši javnosti predstavljena vsebina sprememb, ki najbolj zadevajo povprečnega uporabnika zdrav- stvenih storitev. Mag. dr. Franc Žnidaršič v prihodnost gleda z optimizmom, ker verjame, da večina zapo- slenih v zdravstvu še vedno postavlja na prvo me- sto svojega bolnika, vse drugo je mnogo manj po- membno!

V drugem delu te razprave je nastopila gospa Andreja Erazem, univ. dipl. socialna delavka, ki je prisotnim predstavila program Centra za socialno delo v odnosu do starejših občanov, to je pomoč družini na domu, ki pomeni gospodinjstvo pomoč, pomoč pri osebni negi in higieni, pomoč pri socialnih stiskah. Storitve opravlja Center za socialno delo in Dom starejših občanov. Govorila je tudi o sku- pinah starih ljudi za samopomoč v domačem oko- lju. Namen je višja kvaliteta življenja, ohranjanje so- cialnih in psihičnih sposobnosti čim dalj v starost, ki naj bi bile ustanovljene v KS Trebnje, Štefan, Ča- tež, Veliki Gaber, Mokronog in Mirna v sodelovanju z Združenjem za socialno gerontologijo in geronta- gogiko. Govorila je tudi o vrstah socialnih pomoči, načinu izvajanja. Poudarila je potrebo po vzgoji mla- dih do odnosa do starejših, medsebojnih odnosov, prijateljskih obiskih, druženjih, dejansko o vsem, kar človeško življenje naredi lepše in plemeniteje.

Povedala je tudi o delu ljudi, ki so usposoblje- ni za pomoč na domu in delajo preko Doma za starejše občane in Centra za socialno delo (prina- šanje kosil, pomoč v gospodinjstvu, opravljanje raz- nih nalog).

Vrste socialnih pomoči so: denarna socialna po- moč, izredna denarna socialna pomoč, pomoč pri urejanju dokumentov za domsko institucionalno varstvo, skrbništvo, svetovanje, urejanje, vodenje, pomoč nekaterim za ponovno vključitev v okolje.

Žal se je na Mirni te razprave udeležilo bolj ma- lo ljudi, čeprav so v preteklih mesecih mnogi na- kazovali željo po razlagi vsebine Bele knjige in mož- nosti pridobitve pomoči.

Za zdravstveno reformo gradivo sestavil in raz- ložil mag. dr. Franc Žnidaršič, o dejavnosti Centra za socialno delo gospa univ. dipl. soc. del. Andre- ja Erazem.

Iz gradiv zapiske povzela Pavlina Hrovat

POZNAME SOSEDA?

Tone Krnc

V stiski spoznaš prijatelja, še lepše pa je, če je ta prijatelj dober sosed. Naš »sosed« Tone Krnc je marsikomu pomagal iz stiske. Seveda je največkrat reševal krajanje iz zagat, ki nam jih je zagodla elektrika. Neugodni mrki med treskanjem, pregorele »pancarke«, pregoreli motorčki kuhinjskih aparatov, delovnih strojkov in naprav, vsemogoči kratki stiki, da ne omenjam resnejših del, kot so napeljave el. omrežja v proizvodnih podjetjih, javne razsvetljave, vodovodnih sistemov in še bi lahko našteval. Seveda je Tone električar in dela iz njegovega »foha« opravlja v naši krajevni skupnosti že 36 let. Vsi ga poznamo kot iznajdljivega, vestnega in marljivega krajanja, ki zna povedati tudi odličen vic.

Krajan: Tone, sedaj, ko si že vrsto let »polnopravni« krajan (nekje sem slišal, da se v najstrožjih okoljih priznava ta status po tridesetih letih neprekinjenega bivanja!), bi bilo prav, da nam poveš kaj zanimivega iz tvoje mladosti.

Tone: Za veliko večino Slovencev so bila leta, ko sem preživel otroštvo, izredno težka, saj je bilo to obdobje pred drugo svetovno vojno, med njo in po njej. Rodil sem se namreč 4. januarja 1935 na Ledinah pri Sevnici. Med vojno so naše kraje zasedli Nemci. Oče je leta 1943 odšel v partizane. Leto dni smo bili v večnem strahu, saj nismo vedeli, ali je živ ali mrtev.

Že v prvih letih sem kar dobro obvladal nemški jezik in sem bil celo tolmač nemški učiteljici, ki ni znala slovensko. Seveda se je pouk opravljal v nemškem jeziku, šele leta 1945 smo dobili slovensko šolo, ko sem obiskoval 4. razred osnovne šole. Ob koncu vojne sem skupaj z mamo, bratom in sestro doživel pravcati »ognjeni krst«. Znašli smo se med Ustaše, ki so nam grozili s smrtjo, ko so se umikali pred osvoboditelji v Srednjo Evropo in partizani, ki so jih iznenada napadli. Na srečo smo ostali živi.

V sevniški obrtni šoli, ki jo je organiziralo podjetje Elektro Krško, sem se izučil za električarja. Takrat je bil to cenjen poklic, saj je bilo ogromno ljudi, ki so živeli v neposredni bližini Sevnici, še brez elektrike, da ne govorim o bolj oddaljenih krajih ali celo hribovskih naseljih.

Dobil sem službo v tem elektro podjetju, vendar so mi postavili pogoj: moral sem imeti lastno kolo. Dobro so vedeli, zakaj, saj smo se terenci tako bistveno hitreje premikali po obširnem delokrogu. Kolo je bilo tistega leta najbolj razširjeno prevozno sredstvo.

Odslužil sem vojaščino in se zoper zaposlil do leta 1965, ko sem se odločil, da »grem na svojo«. Tri leta sem zdržal kot privatnik, davkarji pa so bili vse zahtevnejši. Javil sem se na razpis za delovno mesto obratnega električarja v Tovarno šivalnih strojev na Mirni in bil sprejet.

Krajan: To je bilo leta 1968. Kakšni so bili občutki ko si po letih samostojnosti moral zopet poslušati nadrejene? Kako si se vključil v novo okolje?

Tone: Bil sem zadovoljen, saj so me sodelavci lepo sprejeli. Medtem sem se poročil. Na delo sem se vozil z vlakom. Ko sem leta 1970 dobil stanovanje v Šmalčevi hiši pri cerkvi, sem se z družino preselil na Mirno. Za to odločitev mi ni bilo nikoli žal.

Lahko rečem, da sem se zagrizel v pionirsko delo, saj so bile vse napeljave el. omrežja v obratih v zelo slabem stanju in ker je bilo za generalno obnovo omrežja vedno premalo denarja, smo nenehno »flikali«...

Dogajale so se hitre spremembe. Našo Tovarno šivalnih strojev je prevzel takratni IMV iz Novega mesta in jo najprej spremenil v TGO (Tovarna gospodinjske opreme) in nato v TOM (Tovarna opreme Mirna). Tudi novomeška tovarna se je razdelila v tovarno avtomobilov (REVOZ) in tovarno prikolic (ADRIA). Kljub modernizaciji našega obrata sem imel dela vedno čez glavo.

Leta 1985 sem postal invalid. Zadel me je kap, vendar sem delal še vse do leta 1990, ko so me invalidsko upokojili.

Krajan: Kljub bolezni si se udeleževal na več straneh. Vseskozi si hišnik velikega stanovanjskega bloka, v katerem stanuješ. Skrbiš za kurjavo, pogosta popravila, košnjo,.... Dolga leta si bil tudi hišnik Doma Partizan. Vedno si bil pripravljen sodelovati pri postavitvi otroških igrišč in jih tudi vzdrževal. Kako si vse to zmoget?

Tone: Za taka dela, s katerimi zaslužiš na dan le za kakšno pijačo, moraš pač imeti veliko veselja in še več dobre volje. Sicer pa se je treba gibati, dokler se človek še lahko. Seveda moram priznati, da mi pri vseh opravilih pomagata sin Bojan in žena Joži. Že kar nekaj mesece pa sem popolnoma odvisen od njiju. Preteklo jesen se me je bolezen lotila še v težji obliki. Cirkulacija krvi v desni nogi ni več dobro delovala in zaradi neznosnih bolečin so mi nogo amputirali. Pristal sem v invalidskem vozičku, na milost in nemilost prepuščen zdravstvenemu osebju in domačim. Pa vendar nisem obupal, saj bom prav te dni v rehabilitacijskem centru Soča v Ljubljani dobil protezo in spet se bom postavil na noge. Imam še veliko volje in drobnih načrtov, ki jih bom še uresničil.

Krajan: Tone, vem, da se vseh tvojih dejavnosti nisva niti dotaknila. Vendarle je le treba omeniti delujoče vaške vodovode kot so Stan – Debenec, Vesela Gora, Migolska Gora, ki si jih v pogon spravil prav ti in tudi vnaprej boš skrbel za nemoteno dobavo vode v mnoga gospodinjstva. Dom Lovske družine Mirna, katere član si tudi ti, je po tvoji zaslugi opremljen z elektriko. Vem, da bi o tvojih, največkrat »udarniških« delih, lahko napisala še mnogo, vseeno pa me zanima, kaj bi rad sporočil našim bralcem?

Tone: Mislim, da je najvažnejše, da gledamo življenje skozi prizmo optimizma. Le tako bomo zadovoljni tudi sami s seboj. Prav ta trenutek sem se spomnil, kako težko sem preživel mesece, ko sem služil vojaški rok v JLA. Vendar sem bil dober vojak, odlikovan sem bil z medaljo za vojaške zasluge. Prepričan sem, da se bo ob tem marsikdo, predvsem pa mlajši krajan, nasmešnil, vendar moram povedati, da sem na to še posebej ponosen.

P. S. Na svečani akademiji v počastitev krajevnega praznika Mirne 5. junija letos je Tone Krnc prejel priznanje za dolgoletno nesebično delo v naši krajevni skupnosti. Tone si je to priznanje prav gotovo zaslužil. Čestitkam se pridružuje tudi Krajan z željo, da bi čim bolj »shodil« in užival v sadovih dolgoletnega dela. Srečno, Tone!

D. Z.

Dvojno praznovanje na Debencu

Lepo je 23. prvomajsko srečanje delavcev na Debencu je bilo še posebej veličastno, saj smo poleg praznika dela praznovali tudi prvi dan vstopa naše države v Evropsko zvezo. Tako smo dosegli enega najpomembnejših ciljev po osamosvojitvi. Odločili smo se za hitrejši napredek in razvoj ter demokratično in socialno uravnanó družbo.

Prvi »poskusi« praznovanja 1. maja kot delavskega praznika na Debencu segajo v leta pred II. svetovno vojno, ko so se nekateri najbolj za vedni (in pogumni) delavci srečevali na tem prijetnem hribu. V povojnem času je bilo takih srečanj seveda vse več. Leta 1981 je Občinski svet Zveze sindikatov Slovenije organiziral prvo večje praznovanje 1. maja na Debencu, ki je postalo tradicionalno. Vse bolj kvalitetni kulturni in zabavni program z najvidnejšimi družbeno-političnimi govorniki privablja na ta srečanja vse več ljudi. Letos je več kot dvatisoč udeležencev zaplaskalo dr. Vlado Dimovskemu, ministru za delo, ki je v svojem odmevnem govoru povzel zgodovino in pomen delavskega gibanja po svetu in na Slovenskem.

»Še pred sto leti so se delavci borili za bolj pravično industrijsko družbo, za družbo, v kateri delavci ne bi živeli v siromaštvu in v kateri med bogatimi in revnimi ne bi bilo tako velikih razlik. Danes je pravica do 8-urnega delovnega časa povsem legitimna, zahtevo za tak delavnik so čikaški delavci postavili že daljnjega leta 1886. Demonstracije in zahteve pa so bile zatrte s silo in orožjem.

Ob 1. maju se vedno znova zavemo, da je delo neodtujljiva človekova pravica in vrednota, ki jo je treba spoštovati in varovati, njeno uresničevanje pa ne sme in ne more biti odvisno zgolj od trenutne ekonomske situacije neke države ali skupnosti. To velja še posebej danes, ko prvič kot državljanke in državljani Evropske unije skupaj s 450 milijoni prebivalcev iz 25-ih držav praznujemo 1. maj, to pa pomeni, da

prvič skupaj z delavkami in delavci razširjene Evrope delimo pričakovanja in dileme glede prihodnosti socialnega razvoja, predvsem glede tega, kako bomo hkrati dosegli gospodarsko učinkovitost in socialno blaginjo za vse državljane in državljanke.

Simbolika današnjega dvojnega praznovanja pa nam tudi sporoča, da je temelj razširjene Evropske unije socialna, na znanju temelječa Evropa, v kateri ima delo in s tem povezano zagotavljanje socialne varnosti, centralno vlogo. Cilj, za katerega si prizadeva socialna Evropa pa je boj proti izključenosti in diskriminaciji posameznikov in prizadevanja za večjo socialno pravičnost in socialno varstvo, enakost med ženskami in moškimi, solidarnost med generacijami in varstvo otrokovih pravic, je med drugim dejal dr. Dimovski.

Pojasnil je tudi, zakaj smo se trudili za vstop v EU (napredek in razvoj). Seveda je to tudi priložnost, da bomo postali varna, socialno čustvena družba, ki bo temeljila na znanju, ki je pogoj in temelj zaposljivosti in ohranjanja delovnih mest. Vse to zahteve skupne napore in odgovorno ravnanje vseh nas. Veliko je v tej smeri že storjenega. »Sporazumeli smo se o Pokojninski reformi, sprejeli smo nov Zakon o delovnih razmerjih in podpisali socialni sporazum od 2003 do 2005, potrdili smo Nacionalni program varnosti in zdravja pri delu ter Nacionalni akcijski program zaposlovanja, je našteval minister Dimovski in poudaril, da morajo delodajalci in delavci medsebojne konflikte reševati po mirni poti.

Tudi sicer je dr. Vlado Dimovski v svojem govoru največji poudarek dajal zaposlovanju, izobraževanju, ustreznosti delovnih pogojev in večji gospodarski rasti v naši družbi.

Jože Miklič in dr. Vlado Dimovski, v sredini dobitnice sindikalnih priznanj.

»Osebnostno menim, da odpuščanje delavcev in povečevanje razlik v plačah ne smeta in ne moreta biti najpomembnejša ukrepa za povečevanje konkurenčnosti in gospodarske rasti v spremenjenih pogojih evropskega trga, je še dejal minister za delo in požel spontan aplavz množice prisotnih.

Najbolj prizadevnim sindikalistom je sekretar Jože Miklič slovesno podelil priznanja ZSS OO Dolenske in Bele Krajine. Prejeli so jih: Bakšič Jožica, Merkur Novo mesto; Božič Dragica, Krka Novo mesto; Smolič Danica, Prevent Mirna; Študelj Robert, Iskra Semič; Teršar Gregor, Labod Novo mesto.

V kulturnem in zabavnem programu so sodelovali: Trebanjski pihalni orkester z mažoretami, osnovnošolke z Mirne, z nekaj atraktivnimi pesmimi je nastopila Helena Blagne – Zaman, za ples in zabavo je poskrbel glasbeni skupina Pogum. Novi najemnik kočice »PLAZ«, g. Matjaž Repar je pridružitveni prostor precej preuredil in postavil več miz ter poskrbel za boljše počutje gostov.

NAJ ŽIVI PRVI MAJ! – TUDI V BODOČE.

D. Z.

Dobro delo Lions kluba Trebnje za Mirnčanko

Ob počastitvi pete obletnice obstoja Lions kluba Trebnje je Mirnčanka Lidija Štupar prejela v dar nov računalnik.

Lions klub Trebnje s prijateljskim združevanjem ljudi različnih poklicev razvija in pospešuje medsebojno razumevanje in spoštovanje, se zavzema za kulturni, socialni in splošni razvoj družbe, za medsebojno bogatenje z vrednotami in za dosledno spoštovanje zakonov. Klub v okviru svojih možnosti in z zavzetostjo svojih članov blaži tegobe mladih v svojem okolju. Prednostna naloga klubov je pomoč slepim in slabovidnim; pomagajo tudi nadarjenim učencem s socialnimi težavami. Vse njihovo prizadevanje je združeno v eni sami misli: Pomagajmo!

V petem letu obstoja Lions kluba Trebnje je bila dobrodelna dejavnost še posebej usmerjena v pomoč mladim. Tako je bilo osrednje dobro delo namenjeno Pediatrski kliniki – za igrala otrokom z rakom – tudi iz naše občine je nekaj takih otrok – podarili pa so tudi tri računalnike – zadnjega je na počastitvi pete obletnice obstoja Lions kluba Trebnje dobila Mirnčanka Lidija Štupar, ki se šola v Kamniku.

Naj ji bo računalnik v veselje in obogatitev življenja – tako v Kamniku kot na Mirni!

Jože Zupan

Prvi maj – praznik dela ... Tako in drugače

V moji mladosti je bil 1. maj resnično praznik dela. Na prireditvenih prostorih se je govorilo o opravljenih nalogah, doseženih ciljih. Poudarjeno je bilo solidarnostno delo, za šole, zdravstvene domove, ceste, prikazani so bili delovni uspehi kolektivov. Jasne smernice za naprej so ljudem vlivale upanje na boljši, pravičnejši, bogatejši jutri. Delavci so imeli delo, dobili so stanovanja, za starejše je bilo poskrbljeno, vsakdo, ki je hotel in zmogel je lahko študiral in dosegel želeni nivo znanja.

Sindikat, eden močan, je bil prej dobrina kot potreba, definirane so bile delavske pravice, celo bolj kot dolžnosti. Ne upam si trditi, da je bilo vsem, za vse dobro, pa vendar!

Danes so sindikalisti razbiti, oziroma preveč so razdrobljeni (zdravniški, šolski, nekateri pravijo Semoličev, Reboljev...), zato so tudi manj močni in uspešni. Ko eni štrikajo, drugi delajo, to pa pove, da so neenotni, kot bi se morala za pravice boriti le vsaka panoga zase. Nekatere je strah, da bi izgubili delo, drugim je prav, kakor je, da le imajo delo, doma imajo še kaj in gre. Kako?

Direktorji so postali nedotakljivi, njihove plače astronomsko visoke, da ti ob številkah zastaja dihanje. Naj bi bili dobro plačani, toda po uspehu in pošteno nagradjeni naj bi bili tudi delavci. Vedno se najde kdo, ki se preceni, toda tudi delavci morajo biti, so člen proizvodne verige brez katerih ni končnega proizvoda. Pa njihove plače? So delu primerne? Kakšne so njihove pravice, kako se počutijo, to bi morala biti vsesplošna skrb. Mar je mogoče, da nekateri

vodilni prejema petnajstkrat do petindvajsetkrat večje dohodke od delavcev in če so res tako uspešni in sposobni, zakaj se to ne razvidi tudi v delavskih kuvertah?

Pa delo na črno, učenje pravijo »siva ekonomija«, kdo bogati od tega? Odgovor ni potreben. Kako je mogoče, da se delavcem v nedogled podaljšuje pogodbe za določen čas, ko pa pride čas, da bi bil stalno zaposlen, gre za nekaj mesecev spet na borzo dela. In zopet vse od začetka. Tak delavec nima perspektive, ne more planirati svojega življenja, ne more koeksistirati, ne dobi pojasnila, ... to je vzrok in posledica novih krivic. Res pa je, niso predragi le direktorji, draga je tudi država. Ko pogledamo kakšna je delavska bruto plača, vidimo, da je njegova neto plača veliko premajhna, ob tem da dosegajo evropske norme, pa vseeno se govori, da so predragi. Kdo je drag? Povedano nam je, da z vstopom v EU prihajajo boljši časi. Kdaj? Delavske norme že dosegajo evropske, le njihove neto plače ne sledijo lestevici v EU.

Mešani občutki praznovanja Praznika dela, ker premnoge delavce razjeda skrb, da kdaj bodo imeli delo in če kdo le zbere pogum in pokaže na nepravilnosti, se mu kmalu razloži: »Če ti ni kaj prav, lahko greš!«

Praznik dela dobiva novo podobo, zdi se mi, da postaja praznik kapitala. Lepo, ki je še ostalo, je jutranja budnica godbe in mažoret in tu in tam osamljeni medklic »Živel 1. maj«. Pa je to dovolj, da preživiš leto do naslednje budnice?

Nekdanja sindikalna poverjenica Pavlina Hrovat

Prvi koraki ročnih del

Udeleženke krožka ročnih del

Ročna dela upokojenk

V DU Mirna vodi krožek ročnih del Marija Golob. Krožek doživlja prve korake, vendar so pridne roke upokojenk, ki sedaj že sadijo rožice in delajo na vrtu, v tem 40-urnem krožku ustvarile in se naučile veliko. Med njimi petim celo popolnim začetnicam ni zmanjkalo volje do kvačkanja in

pletanja. Na koncu smo organizirali razstavo v prostorih DU Mirna, konec aprila je bila razstava ob 5. obletnici pevskega zbora DU in ob krajevnem prazniku Mirne. Trdna odločitev je, da jeseni krožek nadaljuje še v večjem številu, saj so ročna dela že nekoliko pozabljena, čeprav neprecenljiva.

M. Golob

Skupaj v vojni –

Številne prisotne sta pozdravila direktor Policijske uprave Novo mesto Franci Povše in ...

... predsednik PVD Sever Dolenjske in Bele Krajine Anton Gole

Slavosni govornik na proslavi ob Dnevu slovenske policije in Dnevu državnosti, 24. junija 2004 na Lansprežu pri Mirni, bivši predsednik R Slovenije g. Milan Kučan.

Na Lansprežu pri Mirni je bila v četrtek, 24. junija 2004, velika svečanost, na kateri je policijsko veteransko društvo Sever razvilo svoj prapor.

V počastitev Dneva državnosti in Dneva slovenske policije sta Policijska uprava Novo mesto in PVD Sever Dolenjske in Bele Krajine organizirala proslavo, ki so se udeležili številni policisti, sodelavci in simpatizerji ter donatorji.

Ob tej priložnosti so najzaslužnejšim za širjenje varnostne kulture podelili priznanja organov za notranje zadeve ter podpisali svečano listino o medsebojnem sodelovanju veteranskih organizacij za območje Dolenjske in Bele Krajine.

O dosedanjem delu in nalogah policijskih delavcev sta govorila direktor PU Novo mesto Franci Povše in namestnik generalnega direktorja slovenske policije dr. Andrej Anžič. Poudarila sta pristojnosti in dolžnosti policistov do državljanov. Pri vsem delu je vedno treba ohraniti človekovo dostojanstvo.

F. Povše: »Zavedamo se odgovornosti do ljudi, v službi katerih smo policisti. Zaupanje ne pride z uniformo samo po sebi, zaupanje je potrebno graditi vsak dan posebej in ga opravičevati le z dejanji. Vemo, da ga je lažje izgubiti kot pridobiti«, je dejal direktor Povše in nadaljeval: »Treba je tudi ohraniti spomin na padle tovariše, policistke in policiste v takratnih razmerah, ki so darovali največ, kar so imeli. Nismo pa pozabili tudi na predhodnike, ki so odgovorno opravljali dolžnosti v takratni milici in poskrbeli, da so se v usodnih dneh znašli na pravih delovnih mestih.«

Njegove misli je nadaljeval dr. Anžič, ki je med drugim dejal: »Varnost je dobrina, nekaj podobnega kot zdravje. Njuna pomena se zavemo šele takrat, ko ju izgubimo. Zaradi tega resnično pravimo, da je lahko varnost vrednota, ki jo kaže skrbno varovati, sporočilo policistom pa je, da ob tem varovanju vrednote nikoli ne pozabimo na drugo vrednoto: to so človekove pravice, ki izhajajo iz človekovega dostojanstva. Gospod predsednik Kučan, brez vaše prisotnosti bi bila današnja svečanost manj svečana«, je zaključil dr. Anžič.

Slavosni govornik, bivši predsednik R Slovenije, Milan Kučan, je spomnil na dni, ko je komaj rojena republika vstala v prvi dan svojega življenja in je bilo to pravico do obstoja potrebno obraniti z orožjem.

»Je to zgolj zmaga v neenakopravnem boju s tistimi, ki so nasprotovali volji Slovencev po lastni državi in ponos, da smo zmogli nositi breme od-

skupaj v miru

govornosti? Gotovo se je treba spomniti tudi tega, kajti to je bilo brez dvoma veliko in junaško dejanje, kakršnih Slovenci ne premoremo veliko. Bilo je dejanje, ki je končalo vsiljeno vojno. Vojna pa je najbolj grozna stvar, kot je pogosto dejal pred dnevi umrli legendarni partizanski poveljnik Lado Ambrožič – Novljan, tudi poveljnik nedaleč od tu – na Trebelnem – ustanovljene Gubčeve brigade...«

Milan Kučan se je v govoru tudi vprašal, kakšna je cena svobode. »Na to vprašanje je pred 13 leti odgovoril ves slovenski narod, vse državljane in državljani. Odgovor je bil enoten, skupen in jasan: svoboda je vredna sleherne cene. Zato pripada vsem. Nihče si je ne more prisvajati in si ne more lastiti zaslug zanjo. Po mojem trdnem prepričanju je bila hoja po tej poti uspešna. Drugačna sodba, pa četudi bi bila še tako dobrodošla v strankarskem merjenju moči, bi bila skregana z resnico in človeško poštenostjo.

Dejstvo je, da je Slovenija danes članica EU in NATA. S tem je zavezana spoštovanju človeškega dostojanstva, življenja in pravic, načelom pravne države, socialne pravičnosti in solidarnosti, da je gospodarsko uspešna, politično in socialno stabilna in varna, da je dober in zanesljiv partner drugim državam pri zagotavljanju miru in varnosti v svetu ter ena od nosilcev evropskega gospodarskega in političnega sodelovanja, razvoja ter ustvarjanja blaginje za vse evropske ljudi.

Tudi ob sicer prepoznanih napakah ne smemo razvrednotiti dosedanje uspešne poti, je med drugim dejal priljubljeni bivši predsednik, končal pa: »V 13 letih je Slovenija dosegla veliko. O tem s spoštovanjem govorijo trezni ljudje doma in v tujini... Ostanite prosim ponosni na svoja takratna dejanja. Ta govorijo, da je vse, kar imamo in kar bomo imeli, Slovenija. In zanjo je vredno delati tudi danes.«

V imenu glavnega odbora Zveze združenj borcev in predsedstva odbora 7. korpusa NOV je ob razvitju prapora PVD Sever spregovoril tudi naš krajan, general Lado Kocijan. Opozoril je, da naj pod tem praporom nikoli ne bo nobene omahljivca, saj je to velik simbol. Ni naključje, da je v imenu 7. korpusa na prapor pripel spominski trak, saj se je ta enota v teh krajih borila za osvoboditev Slovenije že v II. svetovni vojni. Trak naj bo spomin na pogumna dejanja policistov v času osamosvojitve naše države. Veliko se govori o osamosvojitvenem kapitalu, kar nekaj desetletij pa je potrebnih za izgraditveni kapital...

Predsednik PVD Sever Dolenjske in Bele Krajine Anton Gole je po pozdravnem nagovoru in

zahvali vsem, ki so kakorkoli pripomogli k temu srečanju, predlagal:

- razvitje prapora PVD Sever Dolenjske in Bele Krajine
- podpis listine o medsebojnem sodelovanju veteranskih organizacij Dolenjske in Bele Krajine, ki so:
- ZZZ in udeležencev NOV

- Združenje vojaških vojnih veteranov za Slovenijo Dolenjske in Bele Krajine
- Policijsko veteransko društvo Sever Dolenjske in Bele Krajine
- Vse družijo:
- narodna zavest,
- oboroženi boj,
- skupni statusni interesi.

D. Z.

Policijska uprava levo – Združenje Sever desno. Vmes kultura – Stane Peček.

Dolenjska – Mirna (levo) in Bela Krajina – Črnomelj (desno) – tovarištvo.

Odličan nastop okrnjenega ŽePZ Svoboda Mirna na Lansprežu, 24. 6. 2004. Zborovodja Stane Peček.

Razvitje prapora Policijsko veteranskega društva Sever Dolenjske in Bele Krajine.

Na prapor je spominski trak pripela tudi predstavnica Družbe za varovanje Sintal EKO d. o. o.

Mirnčanka Slavka Kramer (druga z desne) je za uspešno delo na kulturnem področju na slovesnosti 16. aprila letos v avli CIK Trebnje prejela Golievo priznanje. V obrazložitvi so zapisali, da je kot učiteljica uspešno vodila recitatorski krožek 16 let, z raznimi kulturnimi točkami je pogosto sodelovala na proslavah in javnih prireditvah, kjer je sodelovala tudi kot scenaristka z avtorskim besedilom...Golievo priznanje je prejela še gledališka skupina Grad Teater trebnje in Mojca Žefran, Jože Falkner pa Golievo plaketo.

SLAVKA KRAMER - ta današnji svet ni moj svet

Najvišje priznanje za delo na področju kulture je v naši občini Golievo in tega je letos zaslužno prejela. Ko sem jo poprosila za pogovor, je najin prvi dialog tekel nekako takole:

»A zato, ker sem dobila priznanje?«

»Ne, zato ker si toliko naredila.«

Pa sva bili dogovorjeni in Slavka, ki je zgovorna pisno in ustno, če je pravi dan za to, je pripovedovala:

»Ko sem bila predlagana za dobitnico Golievega priznanja, sem najprej menila, da je v občini mnogo bolj zaslužnih za kulturo, kot sem jaz, in bi bilo prav, da ga podelijo nekemu drugemu. Ker pa je bilo potrebno predložiti krajši opis svojih dejavnosti, sem začela brskati po spominu. In ko sem spravila na papir sintezo svojega dolgoletnega dela, sem si prav neskrbno rekla: »Punca, tudi ti ga zaslužiš.«

Kot dolgoletna mentorica dramskega krožka sem največ besedil za krajše prizore sestavila sama in to iz preprostega razloga: primernih besedil sploh ni bilo. Kje naj bi našla ustrezno besedilo za Cvičkarjo ali za kmetijsko oddajo, za čebelarstvo srečanje, za prireditve Boš videl, kaj dela Dolenjc, za proslave v vojašnicah, za prvomajske proslave, za srečanja starostnikov...

Povsod so morale biti vsebine tematske in ovite s humorjem.«

Ne morem drugače, kot da ji dam prav. V tistih naših časih se je trlo proslav in prireditev in večina je bila svečano resno naravnanih. Slavka pa nas je vedno znova presenetila s svojimi domisljami, ki smo se jim lahko prisrčno nasmejali.

»Tako je nastal »dolenjski striček«, ki ga je nepozabno odigral Stanko Tomšič, pa vaški klepetulji Mici in Lojzi, ki sta ju spretno oponašali Špela in Stelita.

Pa vsega tako ne morem predstaviti.«

Delo na področju kulture je še vedno stvar redkih navdušencev, saj lahko s katerikoli črnim poslom zaslužiš več. Tudi njene izkušnje niso drugačne.

»V zadoščenje mi je bil aplavz gledalcev in veselje otrok do nastopanja. Še sedaj, ko sem upokojena, mi na cesti poreče kak bivši učenec: »V šoli mi je bilo najlepše pri dramskem krožku, ko smo toliko nastopali.« Take izjave so mi bile in so mi še najboljše plačilo.

Sicer pa lahko rečem le: ogromno dela in skrbi za skoraj prazen nič.«

Z otroki že kar nekaj časa ne dela več. A žilica ji ne da miru in vsi, ki obiskujejo srečanja upokojencev, poznajo njene skeče.

»Vodim dramsko sekcijo pri Društvu upokojencev. Naštudiranih imamo nekaj krajših del, ki so primerna za gledalce starejše populacije. Vsa besedila sem sestavila sama, odvisno od razpoloženja pa jih izvirno popestrijo tudi igralci. Z njimi nastopamo na naših prireditvah, pa po domovih starejših občanov, po zdraviliščih in na raznih prireditvah, največkrat skupaj s pevskim zborom. Veseli smo, če nam uspe ljudi sprostiti in razvedriti, da vsaj za nekaj časa pozabijo na bolečine in težave, s katerimi so starejši močno obremenjeni.

Tudi mi, igralci, nismo več mladi in imamo občasno probleme, a drug drugega bodrimo in če

nastop obljubimo, potem se tega držimo in celo lažja bolezen ni ovira.«

Vsebinsko za njene vedre prizore ji narekuje kar življenje samo, je pa res, da moraš biti pretanjen poslušalec in skrben opazovalec, da najdeš v njem toliko smeha.

»In koliko časa še?

S tem mandatom bo potrebno pri Društvu upokojencev »to letanje okrog« zaključiti, predati delo drugim: mlajšim, uspešnejšim. Kot 60-letna babica želim biti babica v pravem pomenu besede, da mala Maša in tisti vnučki, ki bodo še prišli za njo, ne bodo razočarani nad menoj.

Pripovedovala jim bom poučne zgodbe, kot sem jih mnogim otrokom v šoli. Od takrat, ko mi je Tamara v razredu rekla: »Tovarišica, ti znaš pripovedovati najlepše zgodbe na svetu,« od takrat sem domišljjava.

Uf, ta šola mi gre pa kar naprej po glavi, res je

ne morem pozabiti, najbrž mi gre že na otročje.«

O, kako zelo jo razumem. Leta z otroki v šoli so nepozabna. Ko misliš, da si se do konca razdal, se še najde lepa misel.

Morda je Slavka zato prepričana, da današnji svet ni njen, da v njem primanjkuje prijateljstva, toplote in drugih vrednot. Mogoče se prav zato zateka k pisanju humornih besedil, da bi na drugačen način opozorila, kako temu našemu vsakdanjiku nekaj manjka.

Predvsem pa je ostala učiteljica, zato so bile tudi njene zaključne misli namenjene otrokom.

»Da bi bili zdravi vsi otroci sveta, da nikoli ne bi bili lačni ali prestrašeni, da ne bi nikoli stopili na pot drog in kriminala, da bi imeli možnost izobraževanja, da bi vsi dobili delo, da ne bi našim nikoli manjkalo slovenske samozvesti in ljubezni do naše lepe dežele.«

Iskrene čestitke za priznanje in, saj ne verjamem, da boš nehala. Pa tudi resno upam, da ne boš.

Barica Kraljevska

KULTURA

Mirnski ženski pevski zbor v Loparju

Pevski prijatelji so držali besedo, ki so nam jo dali ob Martinovanju, da bomo spomladi pele na Primorskem. Prišlo je prijazno povabilo in vesele smo se mu odzvale. Pa je bilo vse skupaj veliko več kot navadno gostovanje.

Prvič smo videle del slovenske Istre: Šavrine, Truške, Kubele, Marezige..., ki sicer ležijo le streljaj od znamenite poti na morje in jo je vsak od nas že velikokrat prevozil.

Lopar je vas s 45 hišami in 87 prebivalci in ti so spoštovanja vredno zastavili svoje delo v Društvu za šport, kulturo in razvoj Loparja. 1995 so pričeli sistematično obnavljati vas. Najprej so zasadili oljke in vinograde, se lotili odstranjevanja ruševin in si z vztrajnim delom pridobili država in evropska sredstva. V 150 let stari Hiši od Bardinca so uredili bogato etnološko zbirko s črno istrsko kuhinjo, vinsko kletjo-kantino in z obsežno domoznansko zbirko v zgornjem nadstropju. Skrbno so obnovili tudi cerkvico v vasi. Istrani so se bili vedno vajeni spopadati z revščino in morda od tod izvirata njihov pogum in zagnanost, da so že skoraj propadlo vasico spremenili v pravi mali raj.

Naši gostitelji, Moški pevski zbor Lopar, so nas sprejeli v vašem Kulturnem domu Akveline Bernič, ki je na pragu življenja padla kot žrtev fašistov. Pogostili so nas s primorsko specialiteto - z okusnimi divjimi šparglji, potem pa smo se, kot se za pevce spodobi, pozdravili s pesmijo. Po ogledu vasi je sledil izlet na obalo, kjer smo si v Piranu ogledale pomorski muzej, krajinski park Sečoveljske soline, nato pa so nam v Vinakoper po spreho skozi klet natočili nekaj kozarcev sonca.

Primorci so zaljubljeni v svoje vino in tudi prireditelji, na kateri smo v Marezigah zvečer nastopile, nosi pomenljiv naslov: Praznik refoška. Mimogrede, naš zborovodja je ugotovil, da je poleg cvička refošk edino pravo vino na Slovenskem.

Večerni koncert je bil mednarodno obarvan, kajti poleg naših dveh sta nastopila še slovenski zamejski zbor iz Italije in hrvaški iz Vrsarja.

Razigrane smo se po izdatni večerji le težko poslovile od prijaznih gostiteljev. Nekoliko je slovo olajšala naša rojakinja Marjeta, ki živi v Kopru, saj nam je iz domače kleti natočila na pot kar nekaj rujnega.

Ostal bo spomin na prelepo vasico, na živopisno cvetje, na prijetno istrsko govorico in ljudi s širokim srcem, na pesem, ki je zvenela v majski večer in na dobro voljo, ki nas je spremljala vso pot domov.

Barica Kraljevski

Uspešna uprizoritev sodobne irske drame

Napetost. Pričakovanje. Kako bo šlo? Bodo gledalci prišli? Se jih bo besedilo dotaknilo? Bomo vse naredili tako, kot moramo? Na generalki ni šlo nič po načrtih: glasba še ni bila pripravljena, projekcija ni bila mogoča, pozabljali smo besedilo in se lovili po odrju, ker nismo vedeli, kam in kako. Še dobro. Tako smo bili pripravljeni na sobotno premiero. Še zadnje predpriprave in lahko smo prižgali luči v dvorani...

Potem se je začelo. Nekaj nervoze, veliko treme in nestrpnosti, ampak smeh iz dvorane nam je dal nov zalet. Skoraj smo že pozabili, kako je besedilo na nekaterih delih pravzaprav zelo duhovito, kako besede in nekateri liki rahljajo napetost, ki ves čas visi v zraku. Aplavz je nagradil naše skoraj polletno delo. Z besedilom smo se na razčlembnih vajah ukvarjali več kot en mesec, na vsakih odrskih vajah pa smo vedno zno-

va odkrivali nove plasti pomenov in odnosov med liki. Vse, kar smo spoznavali od novembra smo na odrju pokazali v nekaj več kot uri in pol dolgi predstavi, ki tudi od gledalcev pričakuje določeno mero potrpljenja in 'sodelovanja'. Nekaj nejevolje je bilo zato čutiti v dvorani po koncu predstave, saj marsikomu ni bilo vse razumljivo, nekateri pa so še slabo slišali. Se opravičujemo.

Po premieri smo gostovali še na Muljavi, izbrani smo bili tudi na medobmočno srečanje odraslih gledaliških skupin Dolenjske, Posavja in Bele Krajine v Brežicah, pomladni del pa smo zaključili v Metliki. In na vsaki predstavi smo se odrezali bolje. Septembra pa se podamo na nove poti po Sloveniji, da pokažemo, kako zgodbo o 30-letni Poršiji Koklin, ki je razočarana nad življenjem in vlogo, ki ji je dodeljena na tem svetu, vidimo mi, KUD Klas.

P. K.

Žogica nogica je razveselila gledalce

Pod vodstvom mentorice Dragice Hazdovac so mirnske drugošolke od septembra naprej pred in po pouku, včasih pa celo popoldne pripravljale predstavo *Žogica Nogica*. Dragica Hazdovac je poskrbela tako za priredbo besedila kot za kostume, sceno in režijo, glasbene opreme pa se je lotila Valerija Rančigaj. Mlade dame so se na Mirni prvič predstavile na prireditvi od osmem marcu, na območnem sre-

čanju so bile izbrane na medobmočno srečanje otroških gledaliških skupin v Novem mestu, pokazale pa so se tudi v domači OŠ in vrčcu... glavno vlogo je odigrala Tija Borštnar, dedka Maruša Stare, babico pa Renata Bevc. Mlade igralke si zaslužijo pomoč in naklonjenost, predvsem pa spodbudo, da bodo še naprej vztrajale pri tovrstnem preživljanju prostega časa. Naslednje šolsko leto pa znova ...

Petra

Lepa proslava – malo obiskovalcev

Mirnska Speča lepota je tudi letos gostila slovesno akademijo ob krajevnem prazniku. Ko se je stemnilo, so se najprej zvrstili vsi napovedani govorniki.

V začetnem pozdravu je predsednik KS Mirna, Dušan Skerbiš, povzel, kaj se je na področju KS naredilo v preteklem letu, obenem pa poudaril, da na Mirni še vedno ni lekarne, da ni spremenjene prostorske zasnove, ki bi omogočala gradnjo novih stanovanjskih hiš, propada pa tudi kulturna dediščina. V govoru se je vprašal, ali je kdo od Mirčanov v preteklem letu kdaj pobral pločevinko, obiskal dramsko predstavo ali dal kak tolar v humanitarne namene. Takoj nato pa opozoril na to, da se mladi zgledujejo po starejših, zato mladih ni treba obsojati, saj držijo ogledalo starejšim.

Naslednji govornik je bil član glavnega odbora Zveze združenj borcev Slovenije, Lado Kocjan, ki je med drugim povedal, da je bil 3. bataljon vojske državne varnosti pred 60 leti ustanovljen v Volčjih Njivah in je pokrival področje Mirnske doline do Grosupljega in Suho Krajino.

Županja Občine Trebnje Marica Škoda pa je vsem zaželela, da bi živeli v urejenem okolju in da bi probleme reševali s pogovorom: s poslušanjem in argumentiranjem.

Pred kulturnim programom so podelili tudi priznanja KS za leto 2004: Tone Krnc ga je dobil za pomoč pri organiziranju društvenih dejavnosti in kulturnih prireditev, Dana Mirna d. d. za prisotnost na vseh lokalnih prireditvah in PGD Ševnica za to, ker s svojo razvejano dejavnostjo po-

Lado Kocjan

nuja mladim številne možnosti za preživetje prostega časa in osebni razvoj.

V kulturnem programu so se, kot je zadnja leta že v navadi, predstavile članice Ženskega pevskega zbora KUD Svoboda Mirna pod vodstvom Staneta Pečka. Peto besedo je z izbranimi odlomki poezije Ivana Gregorčiča dopolnila recitatorka Simona Koščak. Brez gostov seveda ne gre. Letos je KUD Svoboda k nam povabil met-

ŽePZ Svoboda Mirna in voditeljica Simona Koščak

Ansambel Tihožitje iz Metlike (z leve proti desni: Dragan Vardić, Mladen Babić, Oto Nemanić, Damjan Gregorić in Tina Simonić).

liško instrumentalno zasedbo Tihožitje, ki ima nekaj stalnih in nekaj občasnih članov. Večer so pevke ob spremljavi gostov zaključile z venčkom narodnih pesmi.

Naj zaključim z besedami gostitelja dr. Marka Marina: »Zbor udeležencev bi bil lahko večji.« Nasvidenje naslednje leto.

Petra

Enaki? Ne!! Drugačni!

K pisanju me je vzpodbudila radijska oddaja »Izjava tedna«. Nekateri kličoči so se strinjali s humorjem igralca Javšnika, ki je emitiral papeža Janeza Pavla, češ, da je javna osebnost, o kateri se lahko vse govori, ker je demokracija. **Pa je res?** Demokracija ja, toda takrat, ko se zavedamo, kaj je prav in pošteno, ko znamo svoje izjave in dejanja avtocenzurirati. Javšnikovo emitiranje ni osamljen primer. Nekateri se posmehujejo invalidu, ki težko hodi, gluhemu ali naglušnemu, nekateri mu zavidajo celo bergle, češ, le kaj jih rabi?

Blagor tistim, ki so zdravi, grajeni po jusu, prikupnim, pa še lepim povrhu. Pa so resnično popolni? Kdo ve!? Boli pa živeti z mislijo, ki ti govori, da si invalid, da si drugačen. Nihče ni želel postati bolnik, invalid, nihče ni sam kriv, da se je že rodil drugačen. Star ali mlad, boleče zaznamovan, vsakdo v sebi nosi željo, da

bi bil zdrav, boljši ali celo popolnoma v redu. Tudi za tiste, za katere trdijo, da niso čisto pri sebi, so prizadeti na telesu ali umu, nekateri so prizadeti z obeh strani, bi morali najti ustrezno spoštovanje in odnos pri soljudih. Zakaj takemu človeku namenjati posmeh? Vemo, da ga boli nekje znotraj, pa niti ne razume, zakaj je drugačen, ve pa, da je drugačen in to ga žalosti.

Zadnji primer je tudi v meni pustil grenak priokus, ko sem gledala fanta – ki bi po letih moral biti možak v najlepših letih – jokati. Debele solze so mu polzele po licih, jokal je mlo in bridko, se držal za mesto, kjer je srce in rekel: »Boli, boli me«, a ni vedel, da ga boli duša, ker je drugačen. In kakšni smo mi? Upam si trditi, da je velika večina tistih, ki sočustvujejo s tujimi tegobami, redkim, ki postopajo drugače bi hotela reči: »**Nikar!**«

Ena izmed kličočih na radio je zajokala, ko je govorila, da ima tudi njen mož parkinsonovo bo-

lezen, da tisti, ki nima takega bolnika doma, ne ve, koliko trpljenja in hudega se skriva v taki osebi in družini. Demokracija gor ali dol, tudi jaz jo koristim ta trenutek z zavestjo, da kdor se posmehuje duševnemu ali telesnemu invalidu, ni v redu človek in zelo rada bi videla, da bi imeli večjo mero razumevanja za tegobe drugih, ki pridejo, ne da bi jih želeli ali zaslužili. Pridejo, z njimi pa bolečina in tisočero vprašanj, zakaj ravno meni, zakaj ravno v moji družini.

Doktor Furlanova, nekoč otroška zdravnica, je bila tudi mati invalidu, za katerega je dejala »Prosim, ne prezirajte ga, imejte ga radi, če pa tega ne zmorete, se obrnite stran, da ga tudi vaš pogled ne bo prizadel. Lepo pa bo, če mu boste prijazni.« Veliko ljudi je dobrih in usmiljenih, imajo razumevanje za tujo bolečino, še lepše pa bi bilo, če bi bili taki vsi. Ni važno, je bolnik ali invalid, papež, predsednik ali klošar, mlad ali star, v nobeni demokraciji se ni lepo iz takih ljudi norčevati ali se jim posmehovati, pa naj to počno umetniki ali običajni ljudje.

Za resnično demokracijo
 Pavlina Hrovat

Rajža penzionistov

Vrtnice, vrtnici,... nekoliko starejšega tipa v Volčjem Potoku.

Predlog organizacijskega šefa pevskega zbora društva upokojencev Mirna je bil večinsko sprejet in demokratično smo se odločili za skupno

rajžo. Namenili smo se namreč pogledati razstavljene Brižinske spomenike (972 - 1039); Celovski (Rateški) rokopis (1362 - 1390); Stiški rokopis (1428 - 1440) in Čedadski (Černjejski) rokopis (1497), ki so jih za slovensko javnost v prostorih Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani pripravili organizatorji. Bila je to enkratna prilika, da se na lastne oči prepričamo, kje in kdaj so pognale naše - slovenske korenine v obliki pisane besede. To se je zgodilo pred več kot tisoč leti, ko so cerkveni dostojanstveniki spisali prvo knjigo (ohranjeno!) v Slovenščini. Rokopis so ohranili v mestu Freising (naše ime je Brižin) na jugu Bavarske, ki ima približno 27.000 prebivalcev. Od tam so dragoceno knjigo prinesli v muzej v Muenchnu. Zaradi varnosti in možnih poškodb jo muzej ne bo razstavljaj nikjer drugje vsaj naslednjih deset let.

Med drugim je v knjigi zapisano:

Če bi ded naš ne grešil, bi mu na veke bilo živeti, starosti ne sprejeti, nikoli skrbi imeti, ne solznega telesa, temveč na veke bi mu bilo živeti

Ljudje, si zamišljate, kako bi to bilo? Ah!

Avtobus nas je prepeljal v Volčji Potok, kjer smo nekaj ur uživali v Arboretumu. Prekrasni parki z več kot tri tisoč različnimi rastlinami z vsega sveta delujejo na obiskovalce ganljivo in romantično. No, predvsem za mlade, saj smo videli kar nekaj »frišnih« mladoporočencev...

Užitek je bilo videti (in vonjati) številne cve-toče vrtnice, ki so jih vzgojili strokovnjaki iz vsega sveta. Za zaključek smo si ogledali še številne eksponate najeminentnejših svetovnih gradbenih čudežev z vsega sveta, seveda v pomajšnem merilu (1:25).

In če na koncu povem, da smo prijeten dan zaključili z odlično večerjo v Gostilni Javornik, je to vse, dragi bralec. In še bomo šli! D. Z.

Naravoslovni dan v Pekarni Trebnje

Takole smo začeli...

...in veselo zaključili.

Na osnovni šoli Mirna, v prvem razredu devetletke, se vsak dan trudimo, da otrokom omogočimo čim bolj zanimiv, pester in igriv pouk. S pomočjo igre in novih metod dela si otroci tako pridobivajo nova znanja in izkušnje.

Tudi tehnični, športni, naravoslovni dnevi so organizirani tako, da so otrokom blizu, da se iz njih kaj naučijo, predvsem pa, da v njih uživajo.

V četrtek, 4. 3. 2004, so se učenci prvih razredov devetletke iz osnovne šole Mirna z avtobusom odpeljali v Pekarno Trebnje.

Tam jih je že čakal in prijazno sprejel gospod Matjaž. Pokazal jim je prostor, v katerem so si oblekli predpasnike, si nataknili kuharske čepice ter si umili roke. Nato jih je popeljal po pekarni. Videli so stroje za gnetenje testa, stroje za izdelavo piškotov in peči za vzhajanje ter peko kruha in piškotov. Po celem prostoru je prijetno dišalo.

Niso pa samo opazovali. Gospod Matjaž jih je povabil k veliki leseni mizi, kjer jih je čakalo testo. Pokazal jim je, kako se iz kvašenega testa naredi kruh - pletenica. Nato je vsak dobil košček testa in potem so gnetli, valjali, prepletali ter na koncu oblikovali pletenico. Položili so jih na pekač, v peči pa so se hrustljivo zapekle.

Pečene pletenice so v papirnatih vrečkah odnesli domov. V zahvalo pa so gospodu Matjažu podarili šopek rož.

Otroci so bili zadovoljni in navdušeni. Zvedeli so veliko novega o pripravi in peki kruha.

Menim, da tovrstni dnevi prispevajo k pestrosti in zanimivosti pouka.

Navsezadnje nam to dajo vedeti otroci, saj je eden izmed njih rekel: »Kako je bilo danes lepo.«

Vodstvu Pekarne Trebnje ter peku Matjažu se najlepše zahvaljujemo, da so nam omogočili, da spoznamo pekarno in delo v njej.

Učiteljci: Vilma Gracar in Nevenka Strmole
Vzgojiteljica: Mojca Milčinovič

Mirnski ribiči so, tako kot vsako leto, očistili reko Mirno s pritoki vsemogoče navlake, ki jo »vestni« krajanji (in nekrajanji) vztrajno onesnažujejo. Do kdaj še? Na fotografiji skupina ribičev z »nalovljenimi« odpadki. Deževalo je...

Zbor borcev

Zadonela je slovenska himna - V počastitev 60-letnice protiofenzije VII. korpusa partizanske vojske se je v Žužemberku zbralo veliko številni takratnih partizanskih poveljnikov, borcev in simpatizerjev. Slavnostni govornik je bil minister za delo dr. Vlado Dimovski. Tudi z Mirne in Trebnjega se je proslave udeležilo več kot 50 ljudi.

Idila? Predzadnji topler (kozolec) iz središča Mirne se je »izselil«. Začetek podiranja.

KOČA NA DEBENCU

JE ODPRTA

V PETEK OD 17 – 22
V SOBOTO OD 12 – 22
V NEDELJO OD 10 – 18

Informacije 031-735-795

Lovci smo aktivni – Na dan zmage nad fašizmom, 9. maja, smo se lovci LD Mirna skupaj s soprogi podali na strokovno ekskurzijo – na razstavo lovstva in ribištva v Gornjo Radgono. Poslušali smo zanimivo predavanje o divjadi in vzgoji lovskih psov, ogledali smo si moderno orožje in novo tehniko za ribištvo ter sodobno lovsko opremo. Glavni cilj – prijetno druženje – je bil dosežen.

D. Z.

Ribiško tekmovanje za pokal »Speče lepotic«

Na tekmah ribiči pogosto tudi štrikajo.

V nedeljo, 30. 05. 2004, je že drugo leto zapored potekalo ribiško tekmovanje za pokal »Speče lepotic«. Ob sedmi uri zjutraj smo se ribiči zbrali ob ribniku v Bruni vasi. Opravili smo žrebanje mest, si pripravili opremo in ob devetih se je začelo tekmovanje. Da ne bom preveč dolgo vezil, naj povem, da je tekmovanje potekalo kot vsako drugo. Ob deseti uri smo se vsi ribiči razveselili, ko so nam prinesli Mirnčani prigrizek in pijačo, kajti bilo nam je pošteno vroče. Malo zaradi toplega sonca, ki nas je grelo, malo pa tudi zato, ker se je med nas razširila vest, da ima Rajko že dva velika krapa. Mi pa nismo obupali in smo vztrajali do trinajste ure, ko se je tekma zaključila. Pospravili smo opremo in se zbrali, da stehamo svoj ulov. Ko je bil na vrsti za tehtanje Rajko, je ves ponosen dvignil svojo mrežo in takrat smo vsi videli, kdo je gospodar ribnika. Njegov krap pa se je odločil, da ne mara tehtanja, pomahal z repom in odplaval. Z njim pa je od-

plavalo tudi Rajkovo upanje, da bo domov odnesel pokal mirnske lepotic. Vse zbrane tekmovalce sem v svojem in v imenu KS Mirna povabil na mirnski grad, kjer je predsednik g. Škerbiš podelil pokale za najboljše tekmovalce.

1. mesto: Srečko Sitar, Tržišče
2. mesto: Boris Kranjc, Sevnica
3. mesto: Julij Glavan, Mirna

Po podelitvi nam je čestital in se nam zahvalil tudi dr. Marko Marin in nam še povedal, da je

zelo vesel, da smo organizirali to tradicionalno tekmovanje in nas z veseljem pričakuje tudi drugo leto. Po končani podelitvi smo bili že vsi pošteno lačni in lepo nam je z miz zadišala domača ocvirkova potica. Potem, ko smo si malo privezali dušo, nam je Boštjan napekel mesa, zraven pa smo dobili kruh, pečen v krušni peči. Na koncu smo se posladkali s še toplo pehtranovo potico. Po zakuski nam je čestital tudi predsednik RD Sevnica. Zahvalil se nam je za lepo tekmovanje in izvrstno pripravljeno pogostitev. Veseli in zadovoljni, z obljubo, da se naslednje leto zopet vidimo, smo se počasi pričeli poslavljati.

V imenu ribičev se zahvaljujem KS Mirna in Glavanovim z Mirne za pogostitev, ki smo je bili deležni na gradu.

Vsak tako lepo preživet dan je lahko v ponos Mirni, mislim pa, da se je za tre-

nutek zbudila tudi naša »Speča lepota« in nam v slovo, do naslednjega leta, pomežiknila na eno oko.

Zadovoljen ribič in ribiški tovariši

Rajko Hrovat, »nesrečni« ribič, ki mu je zajeten ulovljen krap iz mreže zaplaval na svobodo še pred tehtanjem. Na fotografiji Rajko s krapom.

Ribiči – tehtanje ulova rib v gramih natančno. Nedelja, 30. maja 2004 v Bruni vasi za pokal Speče lepotic.

29. športne igre upokojencev

Po tekmovanju v balinanju, na katerem je sposobnosti merilo 70 tekmovalcev, 14 ekip.

Strelci in balinarji DU Novo mesto, Črnomelj in Mirna po končanih 29-ih športnih igrah upokojencev Pokrajinske zveze DU Dolenjske 2004

Od 24. aprila do 12. junija so potekale 29. športne igre upokojencev Pokrajinske zveze Društev upokojencev Dolenjske za leto 2004. Tekmovali so v šestih disciplinah in to v streljanju, šahu, pikadu, balinanju, kegljanju in ribolovu. Iger se je udeležilo preko 400 upokojencev.

Mirnčani smo tekmovali v vseh disciplinah, razen v kegljanju.

Spet smo dosegli lepe uspehe. Predvsem se lahko pohvalimo z drugima mestoma v streljanju in balinanju, v drugih disciplinah smo bili nekoliko slabši. Če povemo, da je na igrah 2004 sodelovalo 20 DU, se lahko z uspehom (spet) pohvalimo.

D. Z.

Aktivni športni delavci Zabrdja

Nordijska kombinacija

Že drugo leto zapored je Športno društvo Zabrdje dne 4. junija (tudi v počastitev krajevnega praznika) organiziralo tek na rolerjih v vseh kategorijah, ki štejejo za nordijsko kombinacijo (teki in skoki). Skakalni del je potekal na 55 metrovski skakalnici v Mostecu Ljubljana. Zmagovalec med mladinci do 16 let je Jurij Tepeš (SD Dolomiti), Anže Obreza (SSK Velenje) pa je slavil med mladinci do 18 let in člani.

Seveda so za naše krajanke zanimivi dosežki in uvrstitve naših deklet in fantov (ŠD Zabrdje), ki so bili v okviru tega tekmovanja res odlični. Pohvaliti je treba predvsem **Damjana Vtiča**, ki je v obeh disciplinah, kot tudi v kombinaciji dosegel zavidljivo **drugo mesto**. Dobro so se odrezali tudi **Jure Erazem**, ki je v kombinaciji skupine mladincev do 16 let »pristal« na **petem mestu** ter **Blaž Dim**, ki je v nordijski kombinaciji med mladinci do 18 let dosegel **deseto mesto**, v absolutni kategoriji pa je bil **štirinajsti**.

Odlično se je odrezala tudi **Eva Logar**, ki je v teku na rolerjih v kategoriji do 16 let, za seboj pustila lepo število fantov in si priborila **enajsto mesto**.

Teka na rolerjih so se udeležili tudi učenci OŠ Mirna in to v kategorijah po letnikih. Vsi brez izjeme so se pogumno borili za najvišja mesta in bili nagradjeni s skromnimi darili.

D. Z.

Vodstvo tekmovanja športnikov na rolerjih, ki je štelo za nordijsko kombinacijo - od desne: Jože Novak, ŠD Zabrdje; Luka Koprivšek, SZ Slovenije; Veljko Kolenc - tehnični vodja tekme

Najmlajši - borbeno!

Veliko znanja in borbenosti so prikazali najmlajši, ki so se na rolerjih borili za najboljša mesta OŠ Mirna. Med prvošolci je več kot zanesljivo slavila Petra Kramar iz Zabrdja.

Damjan Vtič - drugo mesto v tekmovanju na rolerjih med člani! Drugo mesto je dosegel tudi v skupnem seštevku za nordijsko kombinacijo (prvi z leve).

Likovniki v Trebnjem so spet ustvarjali

V Galeriji likovnih samorastnikov v Trebnjem je od nedelje, 20. junija, do petka, 25. junija 2004, ustvarjalo štirinajst umetnikov iz Hrvaške, Italije, Srbije in Črne Gore ter Slovenije.

Letos je trebanjski CIK (Center za izobraževanje in kulturo) organiziral že 37. tabor likovnih samorastnikov, ki ima že dolga leta mednarodne dimenzije, saj je v tem obdobju več kot 230 umetnikov ustvarjalo vredna likovna dela, tako da ima Galerija v svojih hrambah že blizu 900 umetnin. Likovni samorastniki so prihajali z vseh koncev sveta. Nekateri so se tabora udeležili že večkrat, saj zatrjujejo, da je Trebnje dober gostitelj, kjer se odlično počutijo. Poznan »naivec« Stjepan Ivanec, ki s svojimi razstavami sodeluje v številnih, svetovno znanih galerijah, je dejal, da se v Trebnjem na Taboru počuti kot doma, saj je letos sodeloval že petnajstič. Prvič že leta 1973 kot 19-

letni fant. Doma je iz Hrvaške Pitomače, kjer tudi živi in ustvarja kot samostojni likovni umetnik.

Slovenske »umetniške barve« sta letos zastopala le dva: Irena Polanec iz Maribora in domačin Stane Novak. Slikarka je v svetu dobro poznana in cenjena umetnica. Tudi Stane Novak se v širšem umetniškem okolju vztrajno uveljavlja z zanimivimi lesenimi kipi, ki prikazujejo predvsem like iz trdega kmečkega življenja.

Verjetno bi Tabor likovnih samorastnikov in s tem tudi Galerija že zdavnaj izgubila svoj blišč, če ne bi imeli zanesenjakov, kot sta npr. Janez Gartnar ali Darinka Tomplak, ki s kulturo živijo za kulturo. Upamo lahko le, da

bo tako še dolgo, saj vzporedno s Taborom že peto leto

poteka tudi Mali likovni tabor, na katerem osnovnošolci Dolenjske, Bele Krajine in Posavja ustvarjajo pod budnim očesom likovnih pedagogin Zdenke Bukovec in Marinke Mohorčič.

»Galeristi« in drugi trebanjski kulturni delavci so veseli odločitve Občine, da se bodo že naslednje leto preselili v večje prostore (bivša Dolenjka), saj imajo zaradi sedanje utesjenosti mnoga umetniška dela v depojih, kjer jih obiskovalci ne morejo videti, pa tudi visoka najemnina prostorov, ki so v lasti cerkve, je nevzdržna.

D. Z.

Skromnost

Mariji Kafol življenje ni postlano z rožicami. V mlajših letih so jo pestile finančne težave, saj je morala skrbeti za štiri neboljane otroke, ko pa so se osamosvojili in je že kazalo, da si bosta s partnerjem uredila lažje življenje, jo je prizadela bolezen. Dializa jo spremlja že vrsto let. Kljub vsem težavam, ki jih je s trdnjo voljo in optimizmom vedno premostila, je v Lanšprežu, kjer živi, zadovoljna. Zadnja leta v mirnem naravnem okolju veliko bere, za svojo dušo pa je napisala tudi nekaj zanimivih pesmi, ni pa pozabila na zahvalo zdravstvenim delavcem, s katerimi se pogosto srečuje.

DIALIZA

In pride dan, ko sem na tleh,
Ko upanje blede in strah je v očeh,
Takrat so solze skrite v dlaneh.

In iščem sonce,
Čakam na drugačen dan,
Ko svet bo lep,
Da smeh zasije v očeh.

Takrat spoznam,
Da dializa me rešuje, brez nje ni solz,
In še nasmeha ni,
Saj mi življenje podaljšuje
In upanje spet oživi.

(Marija Kafol)

Dializa me spremlja že 10 let. Med tem časom sem prebolevala še kar nekaj drugih bolezni, spoznala razne oddelke novomeške bolnišnice. Vse bolezni pa so mi dokaj uspešno pozdravili. Ker sem bila na peritonealni dializi, imam med ostalimi tudi veliko preležanih dni na internem oddelku v 3. nadstropju. Milo rečeno, v zelo skromnih prostorih, a z odličnim zdravstvenim teamom.

Moj namen pa je povedati, kakšno je življenje kljub težki neozdravljivi bolezni, kot je odpoved ledvic z dializo. Imamo društvo, ki kot velika družina skrbi za svoje bolnike. Najprej zdravstveno osebo. Najboljše od vsega je, da ostaneš vedno človek – nisi številka ali »pacient več«. Naša zdravnica dr. Steklasa je prava »mama«. Vesele, zadovoljne, če smo disciplinirani in huda, kadar se ne držimo njenih nasvetov. Dosledno nas spremlja, vse dokler ne dosežemo tistega ravnesja, ki nam olajša življenje z dializo. Da pa se to lahko uresniči, poskrbijo naše dializne medicinske sestre. Težka bi bila dializa brez njihovega optimizma, nasmejanih obrazov, spodbud. Vedno so pripravljene z besedo pomagati našo občasno stisko.

Skratka, kot velika družina poskrbijo, da se med seboj spoznamo, olajšajo nam življenje z dializo, tudi z raznimi srečanji izven bolnice. Imamo zelo dejavno društvo dializnih bolnikov Dolenjske. Z izvolitvijo predsednice našega društva gospe Zdravke Žižič se je društvo razživelo.

Organiziramo razna srečanja, rekreacijo, izlete, izobraževanja in podobno. Spominjajo se nas ob raznih obletnicah in skrbijo, da smo kljub bolezni dejavni tudi v vsakdanjem življenju. Tako nismo pozabljeni.

Zdravstveni kader novomeške dialize je več kot odličen. S takimi zdravniki, medicinskimi sestrami spet zaživim polno življenje, saj so dobesedno noč in dan pripravljeni pomagati.

Ne najdem besed zahvale za ves njihov trud in dobro voljo. Zato bom za konec vsem skupaj poslala le velik in od srca: HVALA.

Bolnica na dializi, Marija Kafol

Hvala ti življenje za vse letne čase,
za pomlad cvetočo in poletje vroče,
za čas ljubezni in zorenja,
za vso nežnost, hrepenenje,
ki spremljajo življenje.
Za jesen bogato, za vsa zrna zlata,
z njo zorimo, ko živimo.
Za vsa rojstva, srečo, za otroke moje,
ki v jeseni življenja lajšajo trpljenja.
Tudi zimi hvala, za ta čas miru,
ko prisluhneš vase,
da spomin se vrača v minule čase.

Marija Kafol

Badmintonisti uspešni na državnih mladinskih prvenstvih

Uspešne nastope na mladinskih turnirjih v badmintonu so mirnski mladinci potrdili z odličnimi rezultati na državnih prvenstvih v kategorijah do 11, 13, 15, 17 in 19 let.

Na državnem prvenstvu do 11 let, ki je bilo 17. aprila v Medvodah, je vse tri naslove državne prvaka – posamezno, v dvojicah in mešanih dvojicah osvojil mladi Urban Turk.

Urban se je izkazal tudi na državnem prvenstvu do 13 let, ki je bilo 15. maja v Zgornji Kunčiči, kjer je osvojil dve bronasti medalji in to v posamični konkurenci in v igri dvojic. Na državnem prvenstvu do 15 let je Aljoša Turk ravno tako osvojil vse tri naslove državnega prvaka in to v posamični konkurenci, v dvojicah skupaj z Matevžem Bajukom in mešanih dvojicah skupaj z Blažko Andoljšek. Pri dekletih je v finalu klonila Blažka Andoljšek, ki si je tako priigrala srebrno medaljo, bronasto medaljo pa je osvojila Tina Jezernik.

Pri mešanih dvojicah sta si srebrni medalji priigrala Matevž Bajuk in Tina Jezernik. Še eno bronasto medaljo je za BK TOM Mirna osvojil desetletni Urban Turk.

Na državnem prvenstvu v kategoriji do 17 let, ki je bilo izpeljano v organizaciji badmintonkega kluba TOM Mirna v športni dvorani OŠ Mirna v sklopu praznovanja mirnskega krajevnega praznika, je dva naslova državne prvakine osvojila Špela Silvester in to v posamični igri in igri dvojic, skupaj s Tajo Borštnar. Taja je bila bronasta še v posamični konkurenci in igri mešanih dvojic skupaj s Tadejem Jezernikom. Pri fantih je v igri posameznikov največ dosegel Grega Skerbiš, ki je osvojil bronasto medaljo, nastopil pa je tudi v finalu dvojic, kjer sta s Tadejem Jezernikom morala priznati premoč lendavski dvojici. Odlično igro so prikazali tudi drugi mladi Mirnčani, saj so si bronaste medalje priigrali še par Matevž Bajuk – Aljoša Turk, Blažka Andoljšek – Tina Jezernik in dvojica Blažka Andoljšek – Aljoša Turk.

Na tem prvenstvu so si pridobili naziv sodnika Blaž Strmole, Uroš Skerbiš, Žiga Strmole in Klemen Sever.

Državno prvenstvo v kategoriji do 19 let je bilo v Ljubljani in po pričakovanju sta največ dosegli sestra Silvester. V igri posameznik je slavila zmago Urška pred sestro Špelo, brez težav pa sta slavili tudi v igri dvojic, kjer si je odlično srebrno medaljo priborila Taja Borštnar. Špela je bila državna prvakinja tudi v igri mešanih dvojic, kjer sta bila bronasta Aljoša Turk in Blažka Andoljšek. Tudi na tem tekmovanju si je Grega Skerbiš priigral bronasto medaljo v igri posameznikov in srebrno medaljo v igri dvojic s Tadejem Jezernikom.

Še nekaj drugih badmintonskih novic:

Na mednarodnem tekmovanju v Nemčiji, kjer že vrsto let sodelujejo tudi TOM-ovi igralci, je največ dosegel Urban Turk z odmevno mednarodno zmago v kategoriji do 11 let.

Na državnem univerzitetnem prvenstvu je tokrat naslov vice prvaka Slovenije osvojil Aleš Murn. Aleš in Dušan Skerbiš uspešno zaključujeta šolo trenerjev badmintonu v organizaciji Badmintonke zveze Slovenije in Univerze za šport v Ljubljani.

Na četrtem A turnirju, ki je bil 15. maja v Ljubljani, sta nastopili le Katja Kolenc in Taja Borštnar. Katja je bila odlična druga med posameznicami in tretja v paru z Urško Plahutnik, ki je po dolgih letih premora zopet prišla v roke badmintonski lopar. Prvo mesto pri ženskah dvojicah pa je osvojila Taja Borštnar s soigralko Matejo Fink.

Končala se je tudi državna badmintonška liga, kjer je mirnski klub tokrat osvojil le tretje mesto. Med letnimi počitnicami bo v športni dvorani OŠ Mirna vrsta priprav mladinskih državnih reprezentanc in s tem se potrjuje dejstvo, da je na Mirni badminton priljubljen med mladimi.

D. SKERBIŠ

• Srebrni medalji v pari: Grega Skerbiš (prvi z leve) in Tadej Jezernik (drugi z leve)
• Bronasti medalji v pari: Matevž Bajuk (šesti z leve) in Aljoša Turk (sedmi z leve)

Naša najuspešnejša dekleta:

- zlati medalji: Taja Borštnar - TOM (tretja z leve), Špela Silvester - Blisk (četrta z leve)
- bronasti medalji: Tina Jezernik - TOM (peta z leve), Blažka Andoljšek - TOM (sedma z leve)